

«ΕΥΧΗ ΜΑΣ, ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ ΜΙΑ ΖΩΗ ΓΕΜΑΤΗ ΧΑΡΑ, ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΙΔΑΝΙΚΑ»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ

Ααπητά μου παιδιά, Βρισκόμαστε εδώ για να σας δώσουμε τις καλύτερες ευχές μας για μία νέα χρονιά γεμάτη χαρά, γνώσεις και πολλές επιτυχίες.

Όλα δείχνουν και όλοι ελπίζουμε ότι φέτος θα απολαύσουμε ένα σχολείο, όπως τό ξέραμε, πριν από τα περιοριστικά μέτρα, εξαιτίας του κορωνοϊού. Τό διάστημα πού πέρασε, πίν πόρτα τής καρδιάς μας χτύπησε συχνά ό φόβος και ή καχυποψία. Αναρωτηθήκαμε πολλές φορές για τίς πρωτόγνωρες καταστάσεις πού βιώσαμε και οί απαντήσεις πού πήραμε δέν ήταν πάντοτε ίκανοποιητικές. Αυτό έγινε αίτια να χαθεί μέσα στην κοινωνία μας ή εμπιστοσύνη του ενός προς τόν άλλο.

Μέ τή βοήθεια του Θεού όμως, φαίνεται πώς αφήνουμε πίσω μας όλες αυτές τίς δυσκολίες. Αυτό δέν σημαίνει πώς ή νέα χρονιά θα είναι εύκολη. Είναι όμως και στό δικό σας χέρι να γίνουν καλύτερες οί μέρες πού έρχονται. Μέ ποιο τρόπο;

Δείξτε εμπιστοσύνη στό σχολείο σας. Θα σας προετοιμάσει να αντιμετωπίσετε τίς δυσκολίες και τίς απαιτήσεις τής ζωής. Δείξτε εμπιστοσύνη στους καθηγητές σας. Δίνουν τόν καλύτερό τους έαυτό για να σας ανοίξουν δρόμο προς τή γνώση και να σας προστατέψουν από χίλιους δυό κινδύνους. Δείξτε εμπιστοσύνη στους γονείς σας. Είναι έτοιμοι να κάνουν τά πάντα για να μή σας λείπει ή αισιοδοξία και τό χαμόγελο.

Ός Πνευματικός σας Πατέρας, σας καλώ να δείξετε εμπιστοσύνη και προς τήν Έκκλησία μας. Όλοι οί Ίερείς, τά Στελέχη τής και οί Κατηχητές τής θα έτοιμάσουν και φέτος μία ζεστή άγκα-

λιά, έτοιμη να σας υποδεχθεί. Αν θελήσετε να αναζητήσετε νέους φίλους, να απολαύσετε πλούσιες δραστηριότητες και μοναδικές εμπειρίες, αλλά και να λάβετε απαντήσεις σε έρωτήματα πού άφορούν όλόκληρη τή ζωή σας, τό Κατηχητικό Σχολείο τής Ένορίας σας είναι έτοιμο να σας υποδεχθεί. Αλλά και όλες οί νεανικές δραστηριότητες τής Έκκλησίας μας, στή διάρκεια τής χρονιάς, άπευθύνονται σε όλους σας. Δέν σας καλώ να γνωρίσετε άπλώς έναν καινούργιο χώρο. Σας καλώ να ένταχθείτε σε μία μεγάλη οικογένεια, πίν οικογένεια τής Έκκλησίας, στην οποία άνήκουμε όλοι όσοι βαπτιστήκαμε στό όνομα τής Αγίας Τριάδος.

Θέλω να είστε βέβαιοι: Στην Έκκλησία θα μάθετε και θα βιώσετε πολλά. Κυρίως όμως θα γνωρίσετε τήν πίστη. Αλλά τί σημαίνει πίστη; Πίστη σημαίνει εμπιστοσύνη. Και Πίστη στον Θεό σημαίνει πώς εμπιστεύομαι τόν Θεό και είμαι βέβαιος πώς, ό,τι κι αν συμβεί στή ζωή μου, θα μέ σκεπάει παντοτινά ή άγάπη Του.

Δώστε, λοιπόν, φέτος στον έαυτό σας τήν ευκαιρία να προχωρήσει στή γνώση και στην Πίστη. Όλοι όσοι βρισκόμαστε σήμερα εδώ θα κάνουμε ό,τι μπορούμε, ώστε να ζήσετε μία ζωή γεμάτη χαρά, αξίες και ιδανικά.

Σας εύχομαι μέ όλη μου τήν πατρική άγάπη
Καλή και εύλογη μένη χρονιά!
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ὁλοκληρώθηκε ἡ 1η φάση τῶν ἔργων στὸν Μητροπολιτικὸ μας Ναὸ

Μεγάλη χαρὰ προξένησε στὶς ἐνορίες τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἀλλὰ καὶ σέ ὁλόκληρη τὴ Βοιωτικὴ κοινωνία, ἡ ὁλοκλήρωση τῆς 1ης φάσης τοῦ ἔργου τῆς ἀποκατάστασης τῆς κεραμοσκεπῆς καὶ τῶν κάθετων ἐπιφανειῶν στή νότια καὶ δυτικῆ-ἐμπρόσθια πλευρὰ τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ. Ὑστερα ἀπὸ τέσσερα, περίπου, χρόνια ἡ περίφραξη ἀπομακρύνθηκε, οἱ σκαλωσιές κατέβηκαν καὶ φάνηκε ὁ Ναός τοῦ Πολιούχου μας λαμπρὸς καὶ μεγαλοπρεπής, στὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀποκαταστάθηκαν. Τὸ ἔργο χρηματοδοτήθηκε ἀπὸ τὴν Περιφέρεια Θεσσαλίας, ἐνῶ ἐκτελέστηκε, μὲ ἐπιβλέποντα, ἐκ μέρους τοῦ Ναοῦ, τὸν Πολιτικὸ Μηχανικὸ κ. Γεώργιο Καρύδη. Στὸ ἐπόμενο διάστημα τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ θὰ καταθέσει τὴν ἀπαιτούμενη μελέτη γιὰ τὴν 2η φάση τοῦ ἀντίστοιχου ἔργου, πού θὰ ἀφορᾷ τὸ ἀνατολικὸ κομμάτι τοῦ Ναοῦ, ἔργο πού ἐπίσης θὰ χρηματοδοτηθεῖ ἀπὸ τὴν Περιφέρεια Θεσσαλίας. Ὑπολείπεται δὲ καὶ ἡ 3η φάση τοῦ ἔργου, πού θὰ ἀφορᾷ τὸν κεντρικὸ τρούλο τοῦ Ναοῦ καὶ τὰ περίξ αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴ βόρεια πλευρὰ τῆς Μητρόπολης τοῦ Βόλου. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ὁλοκλήρωσης τῆς 1ης φάσης τοῦ ἔργου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι συνέβαλαν πρὸς τὴν

κατεύθυνση αὐτή: «Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ χάρις στὴν Περιφέρεια Θεσσαλίας, ὁλοκληρώθηκε μία πρώτη φάση τῶν ἐργασιῶν καὶ ὁ Ναός ἐμφανίστηκε καὶ πάλι στὴν παλιὰ του δόξα, καθαρὸς καὶ μὲ νέα κεραμοσκεπὴ στὰ σημεῖα πού ἔγιναν οἱ παρεμβάσεις, μὲ τὰ μάρμαρα νὰ ἀπαστράπτουν, γεγονός πού ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ πρόγονοί μας ἔκτισαν ἕναν ἀριστουργηματικὸ Ναὸ. Ὅμως, χρειάζεται νὰ γίνουν ἀκόμη πολλὰ. Καταρχάς, στὸν ὑπόγειο κῶρο τοῦ Ναοῦ ὑπάρχουν μεγάλα προβλήματα, λόγῳ τῆς γήρανσης τῶν ὑλικῶν καὶ τῆς ὑγρασίας, πού πρέπει ἄμεσα νὰ ἀντιμετωπιστοῦν. Ἡ κατάσταση δὲν εἶναι ἐπικίνδυνη, γιὰ τὴν ὥρα, ἀλλὰ θὰ γίνῃ ἂν ἀδιαφορήσουμε καὶ ἐγκαταλείψουμε. Καὶ βεβαίως, πρέπει νὰ ὁλοκληρωθεῖ καὶ τὸ ὑπόλοιπο ἔργο στὴν ὀροφή τοῦ Ναοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ μελέτη ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ εἶναι ἔτοιμη καὶ ὑπάρχει ἡ δέσμευση γιὰ χρηματοδότηση ἀπὸ τὴν Περιφέρεια. Συνεχίζουμε τὴν προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῶν ἀπαραίτητων πόρων γιὰ τὰ ἔργα πού ἀπαιτοῦνται στὸν Μητροπολιτικὸ μας Ναὸ καὶ ἐλπίζουμε καὶ σέ χορηγίες, σπὴ βοήθεια τοῦ Δήμου Βόλου, καθότι ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι ὁ Ναός τοῦ Δήμου, σέ συνδρομὴ τῶν πιστῶν καὶ βέβαια, σέ περαιτέρω πρόγραμμα τῆς Περιφέρειας».

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

Περὶ ψυχῆς καὶ Ἀνάστασης. Τὶ διδάσκει ἡ Σκοπιά τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά

Ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τοὺς Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά, δὲν ἔχει ψυχὴ. Εἶναι μόνο σάρκα, ὅπως τὰ ἄλλα ζῶα. Το πνεῦμα, πού κάνει τὰ ζῶα νὰ ζοῦν εἶναι τὸ ἴδιο πού κάνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζοῦν. Ὄταν αὐτὸ τὸ πνεῦμα, δηλαδή ἡ ἀόρατη δύναμη τῆς ζωῆς βγαίνει, τόσο ὁ ἄνθρωπος ὅσο καὶ τὸ κτῆνος ἐπιστρέφουν στὸ κῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔγιναν (Μπορεῖτε νὰ ζῆτε γιὰ πάντα στὸν Παράδεισο σπὴ γῆ, 1982, σελ.77). Τὸ πνεῦμα εἶναι μία ἐνεργὸς δύναμις καὶ ταυτίζεται μὲ τὸ αἷμα καὶ τὴ βιολογικὴ ζωὴ. Ἐπομένως, καθὲ ἄνθρωπος πού πεθαίνει ἐκμηδενίζεται.

Ὄταν ἡ Σκοπιά κάνει λόγο γιὰ ἀνάσταση δὲν τὴν ἐννοεῖ ὅπως ὁ Κύριος τὴν διδάσκει, δηλαδή ἀνάσταση νεκρῶν σωμάτων πού θὰ ἐνωθοῦν καὶ πάλι μὲ τὸ ἀποκλειστικὸ δικό τους πνευματικὸ στοιχεῖο μὲ τὸ ὁποῖο εἶχαν ζήσει σπὴ γῆ. Σπὴ μνῆμη τοῦ Θεοῦ θὰ διατηρηθεῖ τὸ προσωπικὸ του ὑπόμνημα καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ κτῆμα κάποιου ἄλλου ἀνθρώπινου προσώπου, πού θὰ ζήσει σπὴ χιλιετῆ Βασιλεία σπὴ γῆ (Σκοπιά 1963, σελ. 241-242).

Ὅμως ἄς δοῦμε τί διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή. Ὁ ὅρος ψυχὴ, ἔχει τέσσερις διαφορετικὲς ἐννοιες. Σημαίνει: α) τὴ βιολογικὴ ὑπαρξη, γενικά (=τὸ

ζῶο ἔχει ψυχὴ, *Γέν. 2,7. Ἰω. 10,11*), β) τὸ πρόσωπο - ἄτομο (=τόσες ψυχές, *Πράξ. 2,41*), γ) τὸ φρόνημα (=αὐτὸς ἔχει ψυχὴ, *Πράξ. 4,32*) καὶ δ) τὸ ἀθάνατο πνεῦμα: Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν (*Ματθ. 10,28*). Καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς (τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰαεῖρου, *Λουκ. 8,55*). Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ (*Α΄ Κορ. 6,20*).

Συνεπῶς, ἡ ψυχὴ, τὸ πνευματικὸ στοιχεῖο στὸν ἄνθρωπο, εἶναι τὸ ἄλλο συστατικὸ κάθε ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖο δὲν πεθαίνει μαζί μὲ τὸ σῶμα του. Ἐχει τὴν κατὰ χάρις ἀθανασία καὶ δὲν ἀκολουθεῖ στὸν θάνατο τὸ θνητὸ σῶμα, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἐπανεωθεῖ κατὰ τὴν κοινὴ ἀνάσταση ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως. Ἡ Σκοπιά ἀποκρύπτει τὶς τρεῖς ἐννοιες τοῦ ὅρου ψυχὴ καὶ προβάλει μόνο τὴν πρώτη, ἀκυρώνοντας ὁλόκληρη τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Παραθέτουμε ἐδῶ καὶ τὴν ἐνδιαφέρουσα θέση τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, περὶ τῆς ψυχῆς, καὶ πῶς μετέχουν σ' αὐτὴ τὸ φυτικὸ καὶ ζωϊκὸ βασίλειο σέ σχέση μὲ τὸν ἄνθρωπο πού εἶναι τὸ τέλει δημιούργημα τοῦ Θεοῦ.

Τῶν ψυχικῶν δυνάμεων ἡ μὲν ἐστὶ θρεπτικὴ καὶ αὐξητικὴ ἡ δὲ φανταστικὴ καὶ ὀρμητικὴ ἡ δὲ λογιστικὴ καὶ νοητικὴ. Καὶ τῆς μὲν πρώτης μόνης μετέχουσι τὰ φυτὰ τῆς δὲ δευτέρας πρὸς ταῦτα τὰ ἄλλα ζῶα τῆς δὲ τρίτης πρὸς ταῖς δυσὶν, οἱ ἄνθρωποι (*Κεφάλαια Περί Ἀγάπης*, PG 90,1028 A).

Πρωτ. Κωνσταντῖνος Φλάκας

Τίμιος Σταυρός: Όδος ζωής και ελπίδας

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΚΙΑΜΕΤΗ, ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ

Τὸν σταυρό, αὐτὸ τὸ ὄργανο τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ πλέον ἐπώδυνου καὶ ἐξευτελιστικοῦ θανάτου, ἐπέλεξε ὁ Κύριος ὡς ἐπίλογο τῆς ἐπίγειας διαδρομῆς Του, προκειμένου νὰ κάνει δική Του -Αὐτός, ὁ ἀπολύτως ἀναμάρτητος- ὅλη τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἀποτυχία πού προκάλεσε στὴν πεσμένη ἀνθρώπινη φύση ἡ ἁμαρτία. Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ μεγάλη ἀποκάλυψη τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας, ὁ Ὅποιος δέν ἔμεινε μόνον παρατηρητής καὶ κριτής τῶν ἀνθρώπων σφαλμάτων ἀλλὰ ἐγινε συνοδοιπόρος τῆς μεγάλης ἐπιστροφῆς τοῦ ἀνθρώπου στὸν παράδεισο. Ὁ Σταυρός ἀποκαλύπτει τὸ βάθος καὶ τὴν ποιότητα τῆς σχέσης πού θέλησε νὰ ἔχει ὁ Θεός με τὸν ἄνθρωπο κατὰ τὴ δημιουργία του. Ἐμεῖς ὡς Χριστιανοὶ πιστεύουμε καὶ παραδίδουμε τὴ ζωὴ μας σὲ Θεὸ πάσχοντα, Θεὸ πού μοιράζεται τὴ δική μας ὁδὸν, Θεὸ πού δέν μᾶς ἄφησε μόνους οὔτε καὶ στὸ ἔσχατο βάθος τῆς κατὰπτωσῆς μας, Θεὸ πού ἔκανε δικές Του τὶς πιὸ κρυφές καὶ βαθεῖες πληγές μας.

Ὅποιος, ἔστω καὶ ἀμυδρά, συνειδητοποιήσει αὐτὴν τὴ μεγάλη ἀλήθεια πού κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸ σύμβολο τοῦ Σταυροῦ, αἰσθάνεται ἀσφαλῆς κάτω ἀπὸ μία ὑπερκόσμια θεϊκὴ προστασία, πανίσχυρος ἐναντίον τῶν μηχανῶν τῶν δαιμόνων, ξένος ἀπὸ τὶς μεθόδους καὶ τὴν κακία τοῦ κόσμου τούτου, πολίτης ἐνός ἄλλου κόσμου, κληρονόμος τῆς Βασιλείας τοῦ φωτός καὶ τῆς δικαιοσύνης, μέτοχος τῆς αἰωνιότητος. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἐμπειρία τῆς χάριτος τοῦ Σταυροῦ, πού κάνει τὸν ἀπόστολο Παῦλο νὰ διακηρύσσει πὼς γιὰ ἓνα μόνο πράγμα ἀξίζει νὰ καυχῆται: γιὰ τὸν Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ, στὸν Ὅποιον ἀφιέρωσε ὅλη του τὴν ὑπάρξη:

«Ἐμοὶ δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 6,14).

Ὅμως, ὁ Σταυρός δέν ἀποτελεῖ μόνον ἀποκάλυψη τῆς ἀπειρῆς θεϊκῆς φιλανθρωπίας. Ἀποτελεῖ καὶ ἀποκάλυψη τῆς ἀνθρώπινης τραγωδίας. Ἡ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀνεξαιρέτως, ἀποτελεῖ σταυρό. Σὲ κάθε μας βῆμα καιροφυλακτεῖ ἡ σταυρικὴ ὁδὸν τῆς φθορᾶς, τῆς μοναξιάς, τῆς ἀπόγνωσης, τῆς ἔλλειψης νοήματος ζωῆς, τοῦ βαθέως αἰσθήματος τῆς ἐγκατάλειψης, τοῦ τρομεροῦ φόβου τοῦ θανάτου. Ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία δέν ἀποτελεῖ παρά ἓναν παγκόσμιο καὶ διαχρονικὸ Γολγοθά, πᾶν ὅπου, ὡς καταματωμένοι σταυροί, στέκονται οἱ ζωές τῶν ἀνθρώπων. Τὴν τρομερὴ ἐκείνη ἡμέρα τῆς Σταύρωσης, δύο τέτοιοι σταυροὶ ληστών, δεξιά καὶ ἀριστερά τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὑψώθηκαν κάτω ἀπὸ τὸν σκοτεινιασμένο οὐρανὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Κι ἂν ὁ δικός Του Σταυρός, ὁ Τίμιος Σταυρός τοῦ Κυρίου μας, πέραν ὅλων τῶν ἄλλων πού ἀναφέραμε, ἀποτελεῖ καὶ σύμβολο τῆς ὑπέριπτης ἀδικίας, καθὼς ἐγινε ὄργανο βασανιστικῆς θανάτωσης τοῦ πλέον ἀθώου καὶ ἀναμάρτητου πού πέρασε ἀπὸ τούτη τὴ γῆ, οἱ ἄλλοι δύο σταυροί, ὁ ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ ἐξ εὐωνύμων, ἀποτελοῦν τὴ δίκαιη καὶ ἀναπό-

φευκτη συνέπεια τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς πού κύλησε μακριὰ ἀπὸ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἓνας ληστής ἀρνεῖται νὰ τὸ ὁμολογήσει καὶ ζήτη μία εὐκόλη διέξοδο ἀπὸ τὴν τραγικὴ του μοῖρα. Ὁ ἄλλος ὅμως ἀναγνωρίζει τὴ δίκαιη συνέπεια: «Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν» (Λκ. 23,41).

Μεγάλη στιγμή γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος σηματοδοτεῖ ἡ ὁμολογία του αὐτῆ. Λυτρωτικὴ ὁδὸ γιὰ ὅλους μας ἀποτελεῖ ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἐνοχῆς του. Ἀποδεχόμενος τὸ κατάντημά του, εἶναι σάν νὰ ὁμολογεῖ συγχρόνως τὸν βαθύ του πόθο γιὰ μία ζωὴ ἀθωότητας, ἀγνότητας, ἀγάπης, ζωὴ σάν κι αὐτὴν πού ἀναγνωρίζει στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου πού σταυρώνεται μαζί του. Ὁμολογώντας τὴν ἐνοχὴ του, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, ἀπαλλάσσει τὴν ψυχὴ του ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τὴν τύφλωση πού ἐπέφερε στὴν ἀνθρώπινη φύση τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα καὶ εἶναι πλέον σὲ θέση νὰ διακρίνει τὸ θεϊκὸ σχέδιο πού κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴ σταυρικὴ θυσία πού ἐπιτελεῖται παραπλεύρως του.

Ὁ ἐνσαρκωμένος Θεός, με τὸ τίμιον αἷμα Του, ἔχει ἐξαλείψει τὶς συνέπειες τῆς πρώτης ἐκείνης λανθασμένης ἐπιλογῆς τῶν προπα-

τόρων μας καὶ ἀπευθύνεται ξανά στὴν ἀνθρώπινη ἐλευθερία. Ὁ Τίμιος Σταυρός ἀποτελεῖ μία νέα πρόσκληση πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος, πρῶτα νὰ ἀναγνωρίσει τὴν τραγωδία τοῦ δικοῦ του σταυροῦ ὡς συνέπεια τῆς ἀνθρώπινης ἀποστασίας του καὶ κατόπιν νὰ παραδοθεῖ ὀλοκληρωτικὰ στὸν Ἐσταυρωμένο Ἀρχηγὸ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σταυρικῆς ἀγάπης. Σὲ αὐτὴν τὴν πρό-

σκληση, πρῶτος ἀνταποκρίνεται ἓνας ληστής με τὸ συγκλονιστικὸ: «Μνήσθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λκ. 23,42).

Στὶς 14 Σεπτεμβρίου ἐορτάζουμε τὴν ὕψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς ἀρχαιότερες χριστιανικὲς ἐορτές. Κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία θυμᾶται τὸ θαυμαστὸ γεγονός τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἑλένη. Κυρίως ὅμως, ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὰ πανήγυρις τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διακηρύσσει τὴν ἐλπίδα πού προσφέρει ἡ δύναμη τοῦ Ἐσταυρωμένου πρὸς τὸν καθένα μας ξεχωριστά.

Γιὰ νὰ ἐνεργοποιηθεῖ ὅμως ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ στὴν προσωπικὴ μας ζωὴ, ἀπαιτεῖται ἡ μίμηση τοῦ σταυρικοῦ φρονήματος τοῦ μετανωμένου ληστῆ. Γιὰ νὰ μετατραπῆ ὁ Τίμιος Σταυρός σὲ ἐλπίδα καὶ ὁδὸ αἰωνιότητος, ἀπαιτεῖται ἡ ἀναγνώριση τῆς ἀποτυχίας τῶν ἐπιλογῶν

μας, ἡ συντριβὴ τῆς ἀλαζονείας μας, ἡ ἐνατένιση τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Μόνου πού μπορεῖ νὰ ἐπουλώσει τὶς πληγές μας καὶ νὰ ἀνοίξει δρόμο στὰ τραγικά μας ἀδιέξοδα.

Μέσα σὲ μιὰ ἀνθρωπότητα πού σταυρώνεται καθημερινὰ ἀπὸ τὰ πάθη, τὰ λάθη καὶ τὶς ἀποτυχίες της, ἡ πίστη στὴ ζωογόνο δύναμη τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἡ μετάνοιά μας εἶναι σὲ θέση νὰ μετατρέψουν τὸν Σταυρό, ἀπὸ ὄργανο ἀτιμωτικοῦ θανάτου σὲ ὕψιστο σύμβολο ἐλπίδας καὶ ζωῆς.

Ἡ Φιλανθρωπία, οἱ νέοι καί ἡ Ἐκκλησία στ

Ζ' ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ 7η Ἱερατική Σύναξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό τρέχον Ἱεραποστολικό ἔτος, πραγματοποιήθηκε (5/4) στόν Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου.

Ὁμιλητής ἦταν ὁ Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας, Πρόεδρος τοῦ Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», Ἐφημέριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἡ ὀργάνωση τῆς φιλανθρωπίας - φιλαδελφίας κατά τήν περίοδο τῆς πανδημίας καί μετά ἀπ' αὐτήν». Ὁ π. Θεόδωρος προέβη σέ μία ἀποτίμηση τοῦ Φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας κατά τήν περίοδο τῆς πανδημίας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία «πατηρήθηκε μεγάλη μείωση τῶν ἐσόδων τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καί τῶν Σπιτιῶν Γαλήνης Χριστοῦ, ἐνῶ ἡ καραντίνα ἐπηρέασε ἀρνητικά τήν εὐρυθμὴ λειτουργία τῶν ἐνοριακῶν κοινωνικῶν δομῶν, λόγω καί τῆς ἀποκῆς ἀρκετῶν ἐθελοντῶν καί ἐθελοντριῶν... Ἐνας μικρός ἀριθμὸς ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καί Σπιτιῶν Γαλήνης Χριστοῦ -τῆς πόλεως τοῦ Βόλου, τῆς Ν. Ἰωνίας καί τοῦ Ἀλμυροῦ- προσέφεραν ἀκόμη καί στίς οἰκίες τῶν ἀπόρων μαγειρευμένο φαγητό ἢ δέματα μέ τροφίμα, γιά νά μὴν στερηθεῖ κανεὶς τουλάχιστον τήν τροφή... Ἀξιοποιήθηκε τό πλεόφωρο, τό διαδίκτυο, ἀλλὰ καί οἱ στιγμιαῖες συναντήσεις τῶν συνεργατῶν καί ἐθελοντῶν στίς ἐξώπορτες τῶν σπιτιῶν ἀπόρων ἀδελφῶν μας, γιά τήν παράδοση δεμάτων καί οἰκονομικῶν βοηθημάτων... Κάποιοι φιλάνθρωποι πιστοὶ δραστηριοποιήθηκαν μ' ἄλλους τρόπους, ἐνισχύοντας τό ἐνοριακὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο, προσφέροντας στοὺς ὑπευθύνους ἱερεῖς τροφίμα ἀλλὰ καί χρήματα γιά νά καλυφθοῦν ὅλες οἱ τρέχουσες ἀνάγκες τῶν ἀπόρων συνανθρώπων μας... Παρατηρήσαμε σέ πολλές περιπτώσεις πὺς ὁ λαὸς μας εἶναι πολὺ καλὸς καί ὅταν βλέπει τοὺς ποιμένες του νά δραστηριοποιοῦνται καί νά θυσιάζονται γιά τό ποιμνίό τους, συγκινεῖται καί προσφέρει ἀκόμη καί ἀπὸ τό ὑστέρημά του...

Πολλοὶ ἔχουν ἀνάγκη περισσότερο τῆ συντροφικότητα, παρὰ τό φαγητό καί τὰ ἄλλα ὑλικά ἀγαθά. Αὐτὸ θά πρέπει νά τό λάβουμε ὑπόψη, ὅλοι ὅσοι ὑπηρετοῦμε στόν τομέα τῆς φιλανθρωπίας, γιά νά εἴμαστε ὑπομονετικοὶ καί εὐγενεῖς... ὁ ὑποχρεωτικὸς ἐγκλεισμὸς στό σπίτι, ἡ ἀποξένωση ἀπὸ τοὺς οἰκείους καί συγγενεῖς, ὁ φόβος, ἡ στέρση ἀπὸ τὰ σωτήρια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, προκάλεσαν κυρίως στοὺς εὐαίσθητους καί ἠλικιωμένους συνανθρώπους μας σοβαρὰ ψυχοσωματικά προβλήματα, πού δύσκολα ἀντιμετωπίζονται. Τὸ πρόβλημα δέ ἦταν πιο ἐμφανές στοὺς ἐγκλειστούς τῶν φυλακῶν, τῶν κρατητῶν καί τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων, πού παρέμειναν γιά μεγάλα χρονικά διαστήματα χωρὶς τῆ στήριξη τῶν συγγενῶν τους... Ἐκεῖνο, ὅμως, πού εἶναι ἀξιοπαρατηρήσεως καί μελέτης ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους τῶν φιλανθρωπικῶν δομῶν τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ ἀπότομη αὐξηση τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀπόλυτης φτώχειας, τῶν ἀσθενειῶν, ψυχολογικῶν καί σωματικῶν, τῆς ἀνεργίας καί τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων... Ἡ περίοδος τῆς καραντίνας δημιουργήσε τήν ἀνάγκη συνεργασίας μεταξύ τῶν ἐνοριακῶν φιλανθρωπικῶν δράσεων, τῶν Ἰδρυμάτων καί ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, μέ τοὺς τοπικοὺς φορεῖς, τῆς κοινωνικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων, τῆ Διεύθυνση τοῦ 304 Π.Ε.Β, τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τοῦ Συλλόγου Συμπαραστάσεως Κρατουμένων Βόλου ὁ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», τοὺς ὑπευθύνους τῶν μεγάλων καταστημάτων τροφίμων καί ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Ὅντως, ἡ συνεργασία αὐτὴ ἦταν ἱκανοποιητικὴ καί ἐλπιδοφόρα...

Περισσότερο ἐπιβαρυσμένη θεωρεῖται ἡ κατάσταση πού προέκυψε στὰ Ἰδρύματα Φροντίδας Ἡλικιωμένων: στὰ Γηροκομεῖα, στίς ἰδιωτικὲς κλινικὲς καί στὰ Νοσοκομεῖα... Ἐνα θέμα πού πραγ-

ματικά θέλει μελέτη, εἶναι ἡ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐθελοντῶν σ' ὅλους τοὺς τομεῖς καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως. Οἱ αἰτίες εἶναι πολλές. Ὁ φόβος μόλυνσης στοὺς χώρους διακονίας, ἡ ἄρνηση νά ὑποβληθοῦν σέ εἰδικὸ τέστ, νά φορέσουν μάσκα καί νά κάνουν τό ἐμβόλιο. Ὅλα αὐτὰ ἔφεραν κάποιον διαχωρισμὸ τῶν συνεργατῶν-ἐθελοντῶν καί δημιούργησαν μικρὰ προβλήματα».

Στό σημεῖο αὐτὸ ὁ π. Θεόδωρος κατέθεσε μία σειρά προτάσεων γιά τήν καλύτερη ὀργάνωση τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας: «Ἡ εἰκόνα τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου, πού φανέρωσε ἡ ἐξέταση τῆς πανδημίας, νά γίνει ἀφορμὴ γιά τήν ἐτοιμασία ἐνός νέου ξεκινήματος, μίας νέας ἀρχῆς. Ὑπάρχει ἐπίσης ἄμεση ἀνάγκη νά ἀναθερμανθεῖ ὁ ζῆλος ὅλων τῶν ἀρμοδίων: ἱερέων, μελῶν τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Φιλανθρωπικοῦ τομέα, συνεργατῶν, κοινωνικῶν λειτουργῶν καί ἐθελοντῶν, μέ σκοπὸ νά ἀξιοποιηθοῦν ὅλα τὰ χαρίσματα πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός. θά πρέπει νά βγαίνουμε συχνά ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητά μας, ἀπὸ τὰ γραφεῖα καί τῆς οἰκίας μας, γιά νά περπατήσουμε κοντὰ στοὺς ἐνορίτες μας, νά μποῦμε στὰ καταστήματά τους, στὰ σπίτια τους, στὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα, ὅταν βρίσκονται στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου, ἀλλὰ καί στὸ κοιμητήρι, ὅπου ὁ πόνος τῆς ἀπώλειας τοῦ ἄλλου ἀφήνει ὀδύνη.

Νά συνεχιστεῖ καί νά βελτιωθεῖ ἡ λειτουργία ὅλων τῶν κοινωνικῶν δομῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, πού λειτουργοῦν ὡς παραρτήματα τοῦ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ». Θεωρεῖται ἀπαραίτητη καί ἀναγκαῖα ἡ στενὴ συνεργασία ὅλων τῶν ἐνοριῶν μεταξύ τους, τῶν ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καί τῶν Σπιτιῶν Γαλήνης Χριστοῦ, ἔτσι ὥστε τό περίσσευμα τοῦ ἐνός νά συμπληρώνει τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἄλλου. Ἀναγκαῖα εἶναι ἐπίσης ἡ συνεργασία ὅλων τῶν ὑπευθύνων ἱερέων καί μέ τό Κέντρο Συμπαραστάσεως Οἰκογενείας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας καί μέ τῆς ἄλλες Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς πόλεώς μας. Εἶναι ἀπαραίτητη καί ἀναγκαῖα ἡ διασταύρωση στοιχείων, ἔστω καί μεταξύ τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά τήν ἀποφυγὴ ἐκμετάλλευσης τῶν περιστάσεων ἀπὸ... «εἰδικούς» καί κατ' ἐπάγγελμα ἀπόρους καί τεμπέληδες. Νά γίνεται εὐρύτερη χρῆση τοῦ διαδικτύου, ὡς μέσου ἐπικοινωνίας μέ τοὺς ἐνορίτες καί τρόπου ψυχολογικῆς στήριξής τους, σέ περιόδους καραντίνας καί ἄλλων ἐκτάκτων καταστάσεων. Εἶναι σημαντικό τό φιλανθρωπικὸ ἔργο τῶν ἐνοριῶν νά εἶναι ξεκάθαρο καί ὁρατὸ ἀπ' ὅλους. Γι' αὐτὸ, θεωρεῖται ἀπαραίτητο ὅλες οἱ δραστηριότητες πού πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τήν Ἱ. Μητρόπολη καί τῆς ἐνορίες, νά γίνονται γνωστῆς στοὺς πολίτες. Τέλος, τό φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας δέν πρέπει νά γίνει αὐτοσκοπός, ἀλλὰ μία εὐκαιρία ἐξυπηρέτησης, διακονίας καί ἱεραποστολῆς.»

Η' ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ τελευταία, γιά τό τρέχον ἐκκλησιαστικὸ ἔτος, Γενικὴ Ἱερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στίς 17/5, ὑπό τήν προεδρεία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἀρχιμ. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Βόλου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Νέοι, Κορωνοϊός καί Ἐκκλησία».

Ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε στίς συνέπειες τῆς πανδημίας στή ζωή τῶν νέων, πού ἀφοροῦν «σπὴν κοινωνικοποίησή τους, σπὴν ὑπαρξιακὴ τους ὀλοκλήρωση, ἀλλὰ καί σπὴν ψυχοσωματικὴ τους ἰσορροπία. Σέ ὅλα αὐτὰ, οἱ συνέπειες ὑπῆρξαν καθοριστικὲς καί, τώρα πλέον, ὀφθαλμοφανεῖς. Ἐπανήλθαμε σέ μία κανονικότητα μέ παιδιὰ καί νέους περισσότερο κλεισμένους στόν ἑαυτὸ τους, μέ μεγαλύτερη δυσκολία νά ἐπικοινωνήσουν καί νά προσαρμοστοῦν σέ κοινωνικοὺς κανόνες, μέ φτωχότερο λεξιλόγιο, μέ περισσότερη μελαγχολία καί μέ νέες συνήθειες, ἰδιαίτερα σέ ὅ,τι ἔχει νά κάνει μέ τό διαδίκτυο». Παράλληλα, ἐπηρεάστηκε καί ἡ

όν καιρό τής Πανδημίας

σχέση τής Ἐκκλησίας μας μέ τούς νέους, «ἔνα ζήτημα κρίσιμο ἀλλά καί ἀκανθῶδες ἐδῶ καί πολλές δεκαετίες». Αὐτό δείχνει πώς βρισκόμαστε ἐνώπιον μίας τριπλῆς ἀδήριτης ἀνάγκης: «Νά ἀσκήσουμε μία ἐντιμη αὐτοκριτική γιά τί στάση μας κάθ' ὅλη τή διάρκεια αὐτῆς τῆς δύσκολης περιόδου, νά πάρουμε τήν ἀπόφαση νά ἀναστοχαστοῦμε τή διακονία μας, πράγμα πού σημαίνει, νά ἀναλογιστοῦμε τό βαθύτερο νόημα τῆς ἀποστολῆς πού ἐπιλέξαμε..., νά ἐπανασχεδιάσουμε τίς πρακτικές μας ἀπέναντι στήν κοινωνία. Ὑπάρχει κενό Βιβλικῆς γνώσης, κενό ἐμβάθυνσης στήν Πατερική παράδοση καί, βεβαίως, κενό συνέπειας καί προσωπικῆς ἐντιμότητας στήν καθημερινή μας πρακτική. Ὅλα αὐτά γιά τούς νέους ἀνθρώπους εἶναι ἀσυγχώρητα!».

Ὁ π. Καλλίνικος ἀναφέρθηκε στίς παθογένειες τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, πού ἀναδείχθηκαν τήν περίοδο τῆς πανδημίας καί ἐγίναν ἀντιληπτές ἀπό τούς νέους: «Ἡ ἀνάγκη τους γιά ἐνότητα καί ἀγάπη κλονίστηκε βίαια ἀπό τόν διχασμό μεταξύ μας. Ἀμφισβητήθηκε ἀπό ἐμᾶς τούς ἴδιους ἔντονα ὁ ἄξονας τῆς ἐνότητάς μας! Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀμφισβήτηση τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἔθεσε τό ἐρώτημα: «Τί μᾶς ἐνώνει, τελικά;». Συχνά, ἐκτεθήκαμε ἀνεπανόρθωτα παρασύροντας τούς νέους μας στούς δικούς μας φατριασμούς. Χωριστήκαμε, ἐξαιτίας τῶν ἐμβολίων ἢ τῶν ἄλλων μέτρων καί ἀναζητήσαμε ὁπαδούς οἱ ὅποιοι θά ἐνίσχυαν τήν ἐπιρροή μας. Συχνά δέν εἶχαμε συνέπεια οὔτε στά στοιχειώδη: Νά φορᾶμε ἢ νά μὴν φορᾶμε μάσκα; Ἄν τή δεχόμαστε ὡς ἀπαραίτητο μέτρο, γιατί νά μὴν τήν φορᾶμε. Ἀποτελεῖ πνευματικό γεγονός ἡ ἄρνηση ἢ ἡ ἀποδοχή τῶν ἱατρικῶν μέτρων; Καί οὕτω καθεξῆς... Ὅσον ἀφορᾶ τίς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν νά κατανοήσουν τό τί συμβαίνει γύρω τους, λησμονήσαμε ὅτι ἔχουμε νά κάνουμε μέ νέους ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀνατραφεῖ σέ ἕνα ὀρθολογιστικό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο ἔμαθαν νά ζητοῦν ἐξηγήσεις. Λογικές ἐξηγήσεις. Εἶναι νέοι, πού ἀπό παιδιά ἔχουν μάθει νά σκέφτονται. Στήν ἀνάγκη τους αὐτή, ἐμεῖς συχνά ὑποκαταστήσαμε τούς ἐπιστήμονες, σηκώσαμε ἀλαζονικά τίς σημαίες τοῦ μυστηρίου πού δέν ὑπολογίζει τήν ἐπιστημονική ἀλήθεια μέ τή δῆθεν «ἀνοσία» μέσα στόν ναό! Ἐπενδύσαμε ψυχολογικές μας ἀνεπάρκειες σέ μία δῆθεν ἀντίσταση σέ καθετί τό ἐπιστημονικό, πήραμε ρεβάνς παλεύοντας μέ ὁπαδούς μέσῳ ἀκραίων θέσεων, χωρίς νά θελήσουμε νά ἀναλογιστοῦμε τό κόστος τοῦ σόκ πού ὑπέστησαν νέοι ἄνθρωποι ἀκούγοντας ἀπόψεις καί αὐθαιρεσίες πού τούς θύμιζαν τόν Μεσαίωνα μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ σχολικοῦ τους βιβλίου τῆς Ἱστορίας. Παράλληλα, χωρίς δισταγμό καί ἀναστολές, παρασύραμε τούς νέους μας σέ ἀνταγωνισμούς μεταξύ τῶν ἐνοριῶν, ἀπομονωμένοι ὅλοι ἀπό ὅλους, χωρίς κοινές δράσεις, χωρίς συντονισμό, χωρίς συναίσθηση τοῦ ὅτι ἀνήκουμε στό ἴδιο σῶμα καί ὅτι ἔχουμε κοινά ὁράματα γιά τόν κόσμο, ἀπλοῖ πνευματικοί μεταπράτες πού ἀναζητοῦν πελάτες καί ὁπαδούς!».

Ὁλοκληρώνοντας τήν εἰσήγησή του, ὁ π. Καλλίνικος πρότεινε μία σειρά δράσεων γιά τήν ἀνανέωση τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας μέ νέα γενιά: «Εἶτε μέ προγραμματισμό ἐκδόσεων, εἶτε μέ διοργάνωση ἐκδηλώσεων, εἶτε μέ συγκρότηση μικρῶν ὁμάδων συναναστροφῆς γύρω ἀπό σύγχρονα καί πρωτότυπα θέματα, ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά συνεχίσει νά ἐπενδύει στόν νέο... Οἱ νέοι μας ἔχουν τήν ἀνάγκη νά βλέπουν συχνά τήν τοπική Ἐκκλησία ἐνωμένη καί νά αἰσθάνονται ὡς ἕνα τμήμα μίας εὐρύτερης οἰκογενείας μέ ὄραμα, χαρά, ὁμόνοια καί συνεργασία. Σέ ἐπίπεδο Λατρείας, οἱ ἱερέες ἀκολουθίες ἴσως πρέπει νά περιοριστοῦν σέ χρόνο καί νά αὐξηθοῦν σέ συχνότητα... Πρέπει νά ὀργανώσουμε ἕνα πολυδιάστατο οἰκογενειακό πρόγραμμα κατήχησης, γεμάτο χίλιες δύο δραστηριότητες, καί νά ἀναδείξουμε τή σημασία καί τό μεγαλεῖο τῆς ἐπαφῆς μέ τή γνήσια ὀρθόδοξη πνευματική ζωή...». Γιά ὅλα τά παραπάνω ἀπαιτεῖται «διπλός μόχθος: Ἐπαφή μέ τόν κόσμο καί ἰδιαίτερα τῶν νέων ἀνθρώπων, προκειμένου νά ἀφουγκραστοῦμε ἀνάγκες, ἀγωνίες καί ἐνστάσεις, καί προσαρμογή τῶν δράσεών μας σέ αὐτά. Καί δεύτερος μόχθος, ἡ διαρκῆς ἐμβάθυνση στήν Παραδοσή μας καί ἡ στενή σχέση μέ τόν Πατερικό λόγο, κυρίως ὁμως ἡ μίμηση τοῦ Πατερικοῦ ἥθους».

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

76 χρόνια ἱστορίας!

Διδάσκονται:

Θεωρία καί πράξη Βυζ. Μουσικῆς, Λειτουργική, Ὑμνολογία, Τυπικό, Ἱστορία Βυζ. Μουσικῆς, Στοιχεῖα Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς

Ἐπίσιο Σεμινάριο Τυπικοῦ

(Γιά τούς μαθητές τῆς Δ' Τάξης καί κάθε ἐνδιαφερόμενο)

Τμήμα Φωνητικῆς καί Ὁρθοφωνίας

(Ἐγγραφές τήν ἴδια περίοδο-ἐναρξη Μαθημάτων 4 Ὀκτωβρίου 2022)

Φοίτηση: Πενταετής

Ἐναρξη Ἐγγραφῶν: Δευτέρα 5 Σεπτεμβρίου 2022, Καθημερινά, ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς, 6-8 μ.μ.

Ἐναρξη Μαθημάτων: Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου 2022

Τηλ. ἐπικοινωνίας: 24210 93501, 40440, 6940 260048

Διεύθυνση: Ἀναλήψεως 164Α & Ὁγλ

(πρ. Ἐκκλ/κό Λύκειο Βόλου)

ΣΧΟΛΗ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ»

23 χρόνια ἱστορίας!

Διδάσκονται: Βυζαντινή Ἀγιογραφία, Συντήρηση εἰκόνων, ἔργων ζωγραφικῆς καί ξύλου, ψηφιδωτοῦ καί ξυλογλυπτικῆς

Ἐναρξη Ἐγγραφῶν: Πέμπτη 1η Σεπτεμβρίου 2022, Καθημερινά, ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς, 7-9 μ.μ.

Ἐναρξη Μαθημάτων: Δευτέρα 3 Ὀκτωβρίου 2022

Τηλ. Ἐπικοινωνίας: 6972 225448, 24210 41058

Διεύθυνση: Ἀγίου Νικολάου 108, Βόλος

Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΙΛΙΑΝΟΥ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Στά έπιφανή και ιδιαίτερα προβεβλημένα θύματα της Μικρασιατικής Καταστροφής ανήκει και ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος.

Ο νέος ιερομάρτυρας της Έκκλησίας γεννήθηκε τό 1867 στην Τρίγλια της Μικράς Ασίας. Σπούδασε στή Θεολογική Σχολή της Χάλκης και αποφοίτησε άριστοϋχος τό 1891, έκπονώντας διατριβή στην όποία έπιχειρηματολογούσε πώς «μόνη ή ήμετέρα Έκκλησία κατέχει τό πλήρωμα των άποκεκαλυμμένων άληθειών, ότι άλλαις λέξεσιν αυτή μόνη εΐνε ή άληθής Έκκλησία»¹. Άμέσως μετά ό Άγιος ύπηρέτησε ως Διάκονος στην Ίερά Μητρόπολη Μυτιλήνης και την Ίερά Μητρόπολη Έφέσου.

Τό 1897 ό Χρυσόστομος διορίστηκε Μέγας Πρωτοσύγκελλος του Οίκουμηνικού Πατριαρχείου. Έφημερίδες της έποχής ανέφεραν ότι κατά τά έτη της διακονίας του στην Κωνσταντινούπολη έλαμπρύνθη ό πατριαρχικός άμβωνας, οι δέ λόγοι του προβάλλονταν ως δείγματα ρητορικού λόγου και δοκίμια όμιλητικής², γεγονός πού τον κατέστησε άξιο μιμητή του όνόματος και του έργου του προστάτη Άγίου του, Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Πρώτος σημαντικός σταθμός στή ζωή του Χρυσοστόμου ήταν ή έκλογή του τό 1902 στον μητροπολιτικό θρόνο της Δράμας. Χαρακτηριστικό της προσωπικότητας του νέου τότε ιεράρχη της Έκκλησίας ήταν τά λόγια πού εΐπε άποχαιρώντας τον Οίκουμηνικό Πατριάρχη Ίωακείμ Γ΄: «Έν όλη τη καρδιά και έν όλη τη διανοία θά ύπηρετώ την Έκκλησίαν και τό Γένος, και ή μήτρα, την όποιαν αι άγιοι χειρές σου έναπέθεσαν επί της κεφαλής μου, εάν πέρωται νά άπολέση ποτέ την λαμπρόδα των λίθων της, θά μεταβληθί εις άκάνθινον στέφανον μάρτυρος ιεράρχου»³.

Η άφιξη του Χρυσοστόμου στην τουρκοκρατούμενη Δράμα συνέπεσε μέ την έξαρση του έθνικισμού στή Μακεδονία εκ μέρους της Βουλγαρίας. Η έλληνοβουλγαρική σύγκρουση στή Μακεδονία στίς άρχές του 20ού αΐωνα ξεκίνησε τό 1870, όταν ή Βουλγαρία άποκόπηκε εκκλησιαστικά από τό Οίκουμηνικό Πατριαρχείο και ίδρυσε την Έξαρχία, ή όποία έξυπηρετούσε πολιτικούς και άλυτρωτικούς σκοπούς εις βάρος άλλων λαών και έθνών στή Βαλκανική.

Ο Χρυσόστομος ένεπλάκη στον Μακε-

δονικό Άγώνα, αναλαμβάνοντας δράση άφ' ενός για την άμυνα και προστασία των Έλληνορθόδοξων της έπαρχίας του από τά έγκλήματα των Βουλγάρων και άφ' έτέρου για την άποτροπή σχεδίου των Έξαρχικών μέ στόχο τή δημιουργία βουλγαρικής κοινότητας στή Δράμα. Ο ιεράρχης, επαναφέροντας στίς τάξεις των Πατριαρχικών τά περισσότερα από τά χωριά της μητροπολιτικής του περιφέρειας πού είχαν προσχωρήσει πολλά χρόνια νωρίτερα στή Βουλγαρική Έξαρχία, άποτέλεσε τον μεγαλύτερο έχθρό των κομιτατζήδων στην Άνατολική Μακεδονία.

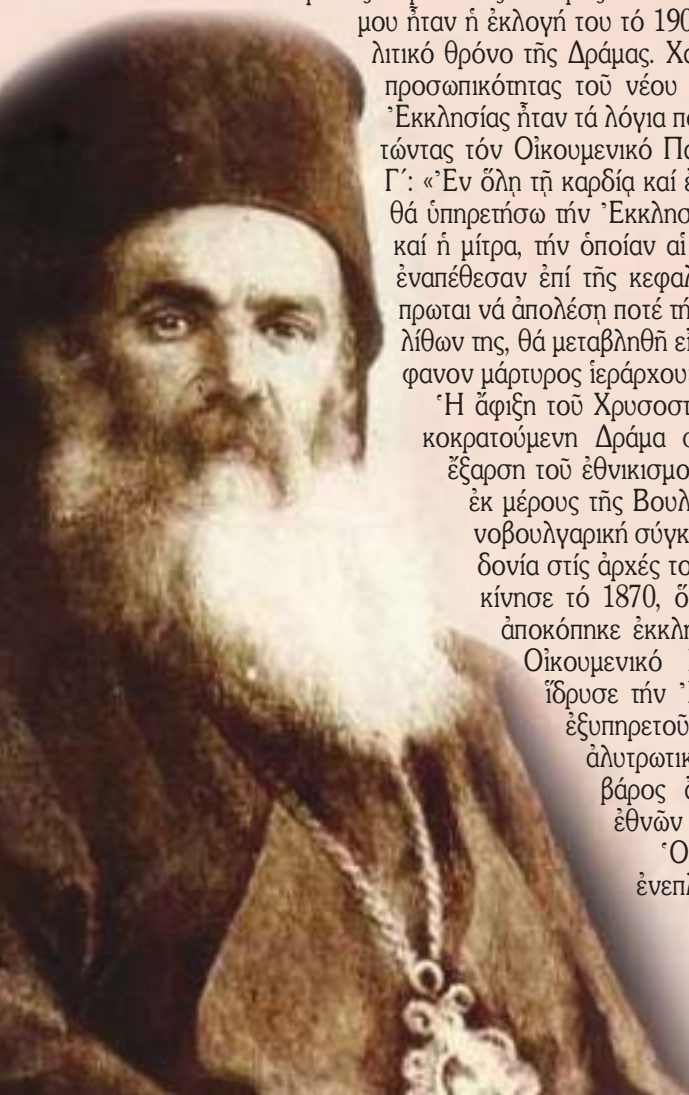
Ένας επιπλέον τομέας στον όποιο διακρίθηκε ό Χρυσόστομος στή Μακεδονία ήταν ή εκπαίδευση. Σε κάθε γωνιά των έπαρχιών Δράμας και Ζιχνών ό Μητροπολίτης ίδρυσε σχολεία, αναγνωστήρια και τεχνικές σχολές, ένω διορίζοντας σε αυτά νέους ιερείς και δασκάλους πού έμφοροϋνταν από τό ίδιο αγωνιστικό φρόνημα, συνέβαλε σημαντικά στην αναγέννηση των γραμμάτων στην ευρύτερη περιοχή.

Επόμενος σταθμός στή ζωή του Χρυσοστόμου ήταν ή εκλογή του τό 1910 στην Ίερά Μητρόπολη Σμύρνης. Τό γεγονός άποδόθηκε στή φήμη πού είχε άποκτήσει τό όνομα του Άγίου ως Μητροπολίτη Δράμας, γι' αυτό και τό Πατριαρχείο, θέλοντας νά τονώσει την εκκλησιαστική και έθνική συνείδηση της έλληνόφωνης Σμύρνης, ύποστήριξε την ύποψηφιότητα και εκλογή του Χρυσοστόμου.

Η διακονία του ιεράρχη στή Σμύρνη συνέχισε νά καλύπτει κάθε πτυχή της εκκλησιαστικής, εκπαιδευτικής και κοινωνικής ζωής. Έτσι, μέ ένεργειες του Άγίου κυκλοφόρησε τό εβδομαδιαίο περιοδικό «Ίερός Πολύκαρπος», ανακαινίσθηκαν οι περισσότεροι ναοί της ιωνικής πρωτεύουσας, χτίστηκαν στην πόλη και την έπαρχία Σμύρνης πολλά σχολεία, συστάθηκαν δέ μαθητικά συσσίτια και συσσίτια άπόρων για κάθε κοινωνική τάξη.

Η πρώτη όξεία αντιπαράθεση του Χρυσοστόμου μέ τους εκπροσώπους του νεοτουρκικού καθεστώτος ήρθε τό καλοκαίρι του 1914, όταν ή Ύψηλή Πύλη, μέ πρόσχημα τή μετακίνηση χιλιάδων Μουσουλμάνων από την Ήπειρο, τή Μακεδονία, τή Θράκη και τά νησιά του Αιγαίου Πελάγους προς την Τουρκία μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους, εγκαινιάζει ένα πρωτοφανές σχέδιο έξόντωσης των έλληνικών πληθυσμών αρχικά στα μικρασιατικά παράλια και έπειτα σε όλη την όθωμανική επικράτεια. Ο Χρυσόστομος πρωτοστάτησε στην περιθάψη των κατατρεγμένων Χριστιανών προσφύγων πού είχαν κατακλύσει την ιωνική πρωτεύουσα, ένω μέ παραστάσεις και διαμαρτυρίες στα Προξενεία των Μεγάλων Δυνάμεων στή Σμύρνη συνέβαλε στή διεθνοποίηση των άνθελληνικών διωγμών.

Ο Χρυσόστομος διακήρυσσε πώς τό έγκλημα των πληθυσμών πού είχαν ύποστεί τά δεινά και τίς συμφορές στή διάρκεια των διωγμών του 1914 «ήταν ότι ήσαν Χριστιανοί και όχι Μουσουλμάνοι»⁴. Άπόδειξη άποτελεί τό γεγονός ότι πολλοί, έξαντλημένοι από τίς κακουχίες και τά μαρτύρια, αναγκάζονταν νά γίνουν μουσουλμάνοι, γεγονός πού τους άπάλλασε από τά βασανιστήρια και τό

προδιαγεγραμμένο τέλος. Έτσι, από τό 1914 μέχρι τό 1922 ένας άπροσδιόριστος, σίγουρα όμως μεγάλος, αριθμός Έλλήνων όμογενών στην Τουρκία δέχτηκε νά έξιλαμιστεί, τουλάχιστον φανερά, άρνούμενος νά πεθάνει ή νά έγκαταλείψει τά μέρη όπου ζούσε μέχρι τότε μέ ευμάθεια και προκοπή, γεγονός πού πιστοποιείται σήμερα από τούς χιλιάδες και κατά άλλους από τά έκατομύρια κρυπτοχριστιανούς πού έγκαταβιούν στην Τουρκία.

Οί εξέλιξεις σέ πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο μετά τό τέλος του Μεγάλου Πολέμου ήταν για τί Μικρά Άσία καταγιστικές. Τόν Μάιο του 1919 ή Έλλάδα κατέλαβε τί Σμύρνη και άκολούθησε ή Μικρασιατική Έκστρατεία. Όστόσο, ή κατάρρευση του μετώπου στά βάθη της Άνατολίας επέφερε τόν ξεριζωμό χιλιάδων Έλλήνων όμογενών, οί όποιοι, για νά άποφύγουν τί σφαγή, κατευθύνονταν προς τί Σμύρνη και τίς άλλες πόλεις των μικρασιατικών παραλίων, όπου έπρόκειτο νά εκτυλιχθούν συγκλονιστικές στιγμές φρίκης και πόνου.

Η Σμύρνη παραδόθηκε στους Τσέτες και τά πάσης φύσεως έγκληματικά μουσουλμανικά στοιχεία, γεγονός πού σκόρπισε τόν τρόμο στά πλήθη των προσφύγων πού είχαν κατακλύσει την προκυμαία. Ο Χρυσόστομος ήταν ό μοναδικός εκπρόσωπος από την εκκλησιαστική, πολιτική και στρατιωτική ήγεσία των Έλλήνων πού παρέμεινε στην πόλη, αναλαμβάνοντας τό έργο της φροντίδας των εξαθλιωμένων προσφύγων.

Στίς εκκλήσεις δέ πολλών Έλλήνων και ξένων, οί όποιοι τόν παρακινούσαν νά έγκαταλείψει τί Σμύρνη, ό Ίεράρχης άπαντούσε: «Παράδοσις του έλληνικού κλήρου, αλλά και υποχρέωσις του καλού ποιμένος είναι νά παραμείνη μέ τό ποίμνιόν του»⁵.

Στίς 27 Αυγούστου 1922 τουρκικό άπόσπασμα μεταβαίνει στην Μητρόπολη Σμύρνης για νά συλλάβει τόν Χρυσόστομο, ό όποιος την ώρα εκείνη μελετούσε την Άγία Γραφή. Μετά τί σύλληψή του, ή Βίβλος βρέθηκε άνοιχτή στό κατά Ίωάννην Ευαγγέλιο και συγκεκριμένα στά έδάφια όπου περιγράφεται ή προσαγωγή του Ίησου στον Πιλάτο, ή μαστίγωση και οί έμπαιγμοί πού υπέστη ό Κύριος προτού παραδοθεί στους Ίουδαίους «ίνα σταυρωθῆ»⁶.

Τήν Κυριακή 28 Αυγούστου 1922 ό Ίεράρχης οδηγείται ένώπιον του Νουρεντίν πασά, ό όποιος μετά από ολιγόλεπτη συνομιλία παραδίδει τόν μάρτυρα στον τουρκικό όχλο, λέγοντας: «Άν σās έκανε καλό, νά του τό ανταποδώσετε' αν σās έκανε κακό, νά του κάνετε και σεις κακό!»⁷ Ο Χρυσόστομος δέχεται έμπυτμούς και χτυπήματα, ύβρεις και γέλωτες, για νά τελειωθεί μετά από συγκλονιστικές σκηνές άποτροπιασμού σέ πλατεία της τουρκικής συνοικίας της Σμύρνης. Ο νέος ιερομάρτυρας κατακρεουργήθηκε και διαμελήσθηκε, προσευχόμενος μέχρι τέλους και άτενίζοντας μέ ένα έλαφρό μείδιγμα τόν καταγάλανο ουρανό της Σμύρνης.

Άναμφίβολα, τό έρώτημα πού γεννάται σέ κάθε αντίστοιχη παρουσίαση και προβολή μιας τέτοιας προσωπικότητας είναι «τί μπορεί νά διδαχτεί σήμερα κάποιος από τί ζωή και τό μαρτυρικό τέλος του Χρυσοστόμου Σμύρνης».

Άρχικά, από την αγάπη του για τόν Χριστό και την Έκκλησία Του. Ο Χρυσόστομος άφιέρωσε τί ζωή του στην διακονία του όρθόδοξου λαού των επαρχιών πού υπηρέτησε. Η αγάπη του αυτή φανερώνεται από την προσήλωσή του στην διδασκαλία του Κυρίου, στην όποία συνεχώς και μέ μεγάλη ευχέρεια προσέφευγε για νά έρμηνεύει γεγονότα από τί ζωή τόσο του ίδιου όσο και του ποιμνίου του.

Η αγάπη του για τόν Χριστό άποδεικνύεται όμως και από την πάγια τακτική του νά καταφεύγει στην προσευχή, ως τό κύριο και πρωταρχικό γνώρισμα των άληθινών τέκνων του Θεού, κάτι πού λησμονείται σήμερα από τί σύγχρονη παιδαγωγική και κοινωνική στόχευση.

Ο Χρυσόστομος διδάσκει και μέ την αγάπη πού είχε για την έλληνική γλώσσα και τά ελληνικά γράμματα. Ο Μητροπολίτης Σμύρνης είχε έντυφήσει στην μελέτη των αρχαίων Έλλήνων φιλοσόφων και παιδαγωγών, ένω τά κείμενά του θά μπορούσαν νά χαρακτηριστούν δοκίμια γλωσσικής και φιλολογικής τελειότητας. Άψευδεις μάρτυρες της αγάπης αυτής άποτελούν τά δεκάδες ελληνικά σχολεία πού άνήγειρε ό ιεράρχης στην πόλη και την επαρχία Δράμας αλλά και στην Σμύρνη. Τά περισσότερα έξ αυτών διασώζονται μέχρι σήμερα στην Δράμα, άφανίστηκαν όμως τά αντίστοιχα σχολικά κτίρια στην Σμύρνη κατά τί Μικρασιατική Καταστροφή.

Επιπλέον, ό Χρυσόστομος διδάσκει σήμερα και μέ την αγάπη του προς την πατρίδα. Στο ζήτημα αυτό είναι παγκοίμως γνωστό πώς ή δράση του μαχητικού ιεράρχη στην Δράμα την περίοδο του Μακεδονικού Άγώνα συνέβαλε στην διάσωση της ελληνικότητας της Μακεδονίας, τουλάχιστον στα ανατολικά διαμερίσματα αυτής, ένω άργότερα, ως Μητροπολίτης Σμύρνης, εργάστηκε για τί διατήρηση της ελληνικής παρουσίας στην Μικρά Άσία. Όστόσο, ό καταστροφικός Έθνικός Δικασμός πού μεσολάβησε και οί διεθνείς πολιτικοί συσχετισμοί δέν επέτρεψαν την εκπλήρωση των εθνικών όραματισμών του ιεράρχη, οί ενέργειες του όποιου ξεπέρασαν κάθε άλλη πολιτική και εκκλησιαστική δράση για τί διάσωση της εθνικής, γλωσσικής και πληθυσμιακής ελληνικής ύπεροχής στην Σμύρνη και τά μικρασιατικά παράλια.

Ένα ακόμα στοιχείο πού θά μπορούσε νά διδάξει τόν σύγχρονο άνθρωπο από την προσωπικότητα του Άγίου Χρυσοστόμου είναι ή ιδιοσυγκρασία του μάρτυρα. Καθόλη τί διάρκεια της εικοσαετούς άρχιερατικής διακονίας του, τόσο στην Μακεδονία, ως Μητροπολίτης Δράμας, όσο και στην Μικρά Άσία, ως Μητροπολίτης Σμύρνης, ό ιεράρχης ποθούσε τί δόξα του μαρτυρίου, ως έπιστέγασμα της προσφοράς του στην Έκκλησία και τόν λαό Της.

Σέ μία περίοδο όπου ό σύγχρονος άνθρωπος αντιμετώπιζει ένα πέλαγος δυσκολιών σέ κάθε πτυχή του δημόσιου και κοινωνικού του βίου, ή αυτοθυσία και τό μαρτύριο του Χρυσοστόμου Σμύρνης μόνο έλπίδα και δύναμη θά μπορούσαν νά εκπέμψουν για την ύερεβαση του κινδύνου άπώλειας κάθε ικμάδας όραματισμού για προσωπική και συλλογική άνάταση. ●

1. Νίκου Χ. Βικέτου, *Η αγιότητα του Χρυσοστόμου Σμύρνης και ή μαρτυρία της Έκκλησίας*, Έκδόσεις «Ένώσεως Συμυρναίων», Άθήνα 1993, σ. 18.
2. Ταχυδρόμος Έφημερίς έν Κωνσταντινούπολη, αριθμ. 1187/18.5.1902.
3. Σπυρίδων Λοβέρδος, *Ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος*, Άθήνα 1929, σ. 62.
4. Τό Άρχεϊον του έθνομάρτυρος Σμύρνης Χρυσοστόμου όπως διεσώθη από τόν Μητροπολίτη Αυστρίας Χρυσόστομο Τσίτερ, τ. Γ', Μορφωτικό Ίδρυμα Έθνικής Τραπεζής, Άθήνα 2000, σ. 21.
5. Λοβέρδος, ό.π., σ. 207.
6. Βικέτου, ό.π., σ. 29.
7. RenéPuaux, *Ο θάνατος της Σμύρνης*, Έκδόσεις Εϊρμός, Άθήνα 1992, σ. 58.

«Σέ Σένα πάντοτε θά καταφεύγουμε μέ ἐμπιστοσύνη»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Αγαπητοί μου πατέρες καί ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα. Γιортή τῆς Παναγιᾶς μας σήμερα. Καί ἐμεῖς, συναγμένοι ὅλοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ, σπὴν Παναγιά μας προσφεύγουμε σήμερα. Τὴν προπέμπουμε στὰ οὐράνια δώματά Της μέ τῶν ὕμνων μας τό πιό εὐωδιαστό θυμίαμα, καί μέ τῶν προσευχῶν μας τὰ λυτρωτικά δάκρυα. Τὴν ὑμνολογοῦμε μέ κατάνυξη βαθειά, μέ συστολή ἀλλά καί μέ θάρρος, μέ δέος μά καί μέ οικειότητα, ἀφοῦ εἶναι Μπτέρα τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί δική μας Μπτέρα. Ποτέ ἀνθρώπινη γλώσσα δέν θά μπορέσει νά περιγράψει τὴ μοναδική σχέση μας μέ Ἐκείνη. Στεκόμαστε μπροστά Της μέ ἀπόλυτη ἄνεση καί ἐλευθερία, κυρίως ὅμως μέ τὴ βεβαιότητα ὅτι, ὡς Μάνα μας, θά καλύψει πρόθυμα κάθε μας ἀνάγκη, καί θά μεριμνήσει γιὰ ὅ,τι χρειαζόμαστε.

Ἔχουμε ὅλοι ἀνάγκη στοργῆς καί θαλπωρῆς στὶς μέρες μας. Εἶναι ἀλήθεια, ὅμως, ὅτι «ἔχει ψυγῆ ἢ ἀγάπην» τῶν ἀνθρώπων σήμερα, ἔχουν σκληρύνει οἱ καρδιές, εἶναι κλειστές οἱ πόρτες ὀλόγυρά μας. Ἄναζητοῦμε ἕνα χέρι νά μᾶς σπρίξει, ἕνα αὐτί νά ἀκούσει τὸν πόνο μας, κάποιον νά μᾶς καταλάβει. Γι' αὐτό καί καταφεύγουμε ἀνεπιφύλακτα σέ Ἐκείνη, πού μᾶς νοιώθει ἀπόλυτα ἀκόμη καί ὅταν στερεύουν τὰ λόγια μας, πού ἀφουγκράζεται τὴν ψυχὴ μας, ἀκόμη καί σπὴν πιό βαθειά σιωπὴ μας. Ἐκείνη μπορεῖ νά ζεστάνει μέ τὴ γλυκύτητά Της τὶς φτωχές μας καρδιές. Εἶναι ἡ Μάνα, πού μᾶς δέχεται μέ τὴν ἀβυθομέτρητη στοργή Της, καί μᾶς σκεπάζει μέ τὴν ἐπιεικεῖά Της. Εἶναι ἡ Μάνα, πού ἀνοίγει μία ἀγκαλιά «πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν», ὥστε νά μᾶς χωρεῖ ὅλους, ἀκόμη καί ὅταν εἴμαστε ἀνάξιοι, βέβηλοι καί ἁμαρτωλοί. Αὐτὴ ἡ ἀπόλυτη μητρικὴ Της ἀποδοχὴ εἶναι πού μᾶς συγκλονίζει.

Ἔχουμε ὅλοι ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια καί ἐπιστηριγμὸ στή ζωὴ μας, ἀπὸ ταخينὴ καί ὀξεία ἀντίληψη. Μᾶς κυκλῶνουν «αἱ τοῦ βίου μας ζάλαι, ὡσπερ μέλισσαι κηρίον». Μᾶς πληγῶνουν δοκιμασίες, πού κάποιες φορές θεωροῦμε ὅτι ὑπερβαίνουν τὸν ὄριζοντα τῶν ἀντοχῶν μας. Ποικίλα δεινά μας πρίζουν ἀσφυκτικά, μᾶς τρομάζουν ἀσθένειες, κρίσεις καί ἀδιέξοδα, μᾶς ἀναστατώνουν τὰ τύμπανα τοῦ πολέμου στὶς γειτονιές τοῦ κόσμου, μᾶς προβληματίζουν οἱ δυσσιῶνες προβλέψεις γιὰ τὸ μέλλον τοῦ πλανήτη μας. Ἐνίστε, ἴσως, φθάνουμε στὰ πρόθυρα τῆς ἀπόγνωσης, καί τότε αὐθόρμητα ἀναβλύζουν ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας, ὡς παράπονο καί δέηση μαζί, τὰ λόγια τοῦ ὕμνωδοῦ: «πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἄγνη, πού προσδράμω, πού δέ καί σωθήσομαι, τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν». «Σκέπη γενοῦ καί προστασία καί ἀντίληψις καί καύχημα Παρθένε». Καταφεύγουμε ἀνεπιφύλακτα σπὴν Παναγιά μας, πού ἀναδέχεται τὸ βάρος τῶν ἀνεπίλυτων προβλημάτων ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐκείνη συμμερίζεται ἀμέσως τὴ θλίψη μας, ἀφοῦ βάδισε καί ἡ ἴδια τοὺς δικούς μας δρόμους, μέ βῆμα ὅμοιο μέ τὸ δικό μας. Βίωσε στὸ ἔπακρο τὴ σκληρότητα τῶν ἀνθρώπων, ἔζησε τὴν προσφυγιά, δοκίμασε πόνο ἀπροσμέτρητο, γι' αὐτό καί ἐπιέγεται νά γιατρέψει κάθε ἀνθρώπινο πόνο. Εἶναι ἡ κραταῖα προστασία, ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἡ μάνα τῶν ὄρφανῶν, ἡ γιάτρισσα, ἡ παρηγορητριά καί γοργοεπήκοος. Τὴν νοιώθουμε πάντα δίπλα μας, γι' αὐτό καί αὐθόρμητα τὸ ὄνομά Της ἐπικαλοῦμαστε σέ ὅλα τὰ δύσκολα τοῦ βίου μας. Ἔχουμε ἀπόλυτη τὴ βεβαιότητα ὅτι οἱ ψίθυροι τῶν προσευχῶν καί τῶν αἰτημάτων μας δέν θά παραβλεφθοῦν

ἀπὸ τὸν Υἱὸ Της, χάρις σπὴ δική Της παντοδύναμη μεσιτεία. «Πάντα γὰρ δύναται» ὡς Μπτέρα τοῦ Κυρίου μας. «Οὐδεὶς προστρέχων κοντὰ Της «κατησχυμμένος ἐκπορεύεται, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καί λαμβάνει τὸ δῶρημα». Ἄντιλαμβανόμεστε διαρκῶς στὸ πλάι μας τὴν ἀγαπητικὴ παρουσία Της, ἀφουγκραζόμεστε τὸ θρόισμα ἀπὸ τὸ πέρασμά Της, καί μία αἴσθησις ἀσφάλειας γλυκαίνει καί παρηγορεῖ τὴν ὑπαρξή μας.

Ἔχουμε ὅλοι ἀνάγκη χαρᾶς σπὴ ζωὴ μας, καθὼς δέν ἔχουν τελειωμὸ τὰ βάσανα καί οἱ καημοὶ τοῦ κόσμου. Ἔχει πάντα ἕνα δάκρυ ἢ πορεία μας πάνω σπὴ γῆ, μία ἀγωνία, μία ἀνησυχία, μία βουβὴ πνοὴ πόνου, πού καλύπτεται πολλές φορές μέσα στὸν θόρυβο τῆς πολυπραγμοσύνης καί ἀδιαφορίας τῶν συνανθρώπων μας. Ὡστόσο, τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν συσσωρεύονται καί σκοτεινιάζουν τὸν ὄριζοντα

τοῦ βίου μας. Σπὴν Παναγιά μας τότε στρεφόμαστε μέ ἐμπιστοσύνη, πού εἶναι ἡ «τῶν πάντων χαρὰ». Ἐκείνη μπορεῖ νά ἀρδεύει καί νά πλημμυρίζει μέ εὐφροσύνη τὶς καρδιές μας, μπορεῖ νά χαριτώνει ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξή μας, ἀφοῦ ὑπῆρξε «ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα», «τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον», «τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ καί ἀντίληψις».

Γιορτάζει ἡ Παναγιά μας σήμερα καί οἱ ψυχές μας λαμπροφοροῦν. Γιορτάζει ἡ Παναγιά μας σήμερα, ἡ δική μας γλυκύτατη μάνα, καί ἡ χαρὰ ἀνθίζει σπὴν ψυχὴ μας, ἡ ὅποια θλίψη μας μεταλλάσσεται σέ ἀγαλλίασις, ἡ ἐλπίδα ἀναθάλλει. «Γιορτάζεις, Παναγιά μας, σήμερα. Ἀπὸ ὅλες τὶς πλα-

γιές καί τὰ ἐξωκλήσια, ἀπὸ ὅλες τὶς πολιτείες καί τὰ χωριά θά περάσει ἡ χάρις Σου, νά μᾶς εὐλογήσει. Σέ ὅσους προστρέχουν κοντὰ Σου, θά ἐπιδαψιλεύσεις τὶς δωρεές Σου, καί θά σταθεῖς ἀρωγός. Σέ ὅσους Σέ καρτεροῦν καθημερινὰ μέσα σπὴν ὅποια δοκιμασία, θά σπεύσεις νά ἀπαλύνεις τὸν πόνο. Σέ ὅσους παραπαίουν σέ μονοπάτια σκοτεινά, θά φωταγωγῆσεις τὴν περιπέτεια τῆς ὑπαρξῆς τους. Στούς ἀποσταμένους θά φέρεις τὴν ἐλπίδα, καί στοὺς ἀπελπισμένους παρηγοριά. Σέ ὅλους μας θά μιλήσεις μέ τὴν ἡγεμονικὴ σιωπὴ Σου καί τὴν ὑπακοή Σου σπὴ θεῖα βουλή, μέ τὴν ἀνείπωτη ταπεινοφροσύνη Σου καί τὸ ἀρχοντικό Σου μεγαλεῖο. Στάλαξε, Παναγιά μας, δροσιά καί βάλαμο στὶς φρυγμένες καρδιές μας, εἰρήνευσε τὶς ψυχές μας καί τὸν ταραγμένο κόσμο μας. Ἐσύ, πού στὸ πρόσωπό Σου ἐπικεντρώθηκε ἡ οἰκονομία τῆς λύτρωσής μας, «λύτρωσε ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως», «πάντα γὰρ δύνασαι» ὡς Θεομήτωρ. Μπόλιασε τὴ ζωὴ μας μέ τὸ ἄρωμα τῶν ἀρετῶν Σου, καί τὴ βαθειὰ νοσταλγία τοῦ Παραδείσου. Ὅσο θά κτυποῦν οἱ καρδιές μας πάνω σπὴ γῆ, ἀμέτρητες, σάν τοὺς κόκκους τῆς ἄμμου, θά Σοῦ προσφέρουμε τὶς εὐχαριστίες μας, ἀλλά καί τόσο ἐλάχιστες μπροστά στὸ πλῆθος τῶν εὐεργεσιῶν Σου, πού ἀπολαμβάνουμε. Σέ Σένα πάντοτε θά καταφεύγουμε μέ ἐμπιστοσύνη. Σπὴ χάρις Σου θά ἀναθέτουμε ὅλες μας τὶς ἐλπίδες καί τὶς προσδοκίες μας. «Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαττε ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην Σου». Ἀμήν!

Μετὰ θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΓΙΟΡΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΡΕΦΟΝΗΠΑΙΚΟ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟ

Τήν Τετάρτη 8/6, ο Βρεφονηπιακός Σταθμός και το Νηπιαγωγείο της Ίερās Μητροπόλεως Δημητριάδος «Μεταμόρφωση» πραγματοποίησαν τήν καλοκαιρινή τους γιορτή στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Ἡ ἐκδήλωση ἦταν ἀνοικτή πρὸς τὸ κοινὸ καὶ οἱ μικροὶ μας μαθητὲς ἀνέβηκαν ἐπὶ σκηνῆς, προκαλώντας μὲ τήν παρουσία τους χαρὰ καὶ συγκίνηση. Ἡ γιορτὴ ἔφερε τὸν τίτλο «Ποῦ πᾶς καραβάκι μὲ τέτοιο καιρὸ;», τὸ περιεχόμενο τῆς ὁποίας βασίζεται στὸ ὁμώνυμο ἐκπαιδευτικὸ πακέτο τοῦ πολιτισμικοῦ φορέα «Μαγνίτων Κιβωτοῦ» (ἐκδόσεις Ἰδιόμελον). Τὸ «καραβάκι» ταξίδεψε νοτιὰ σὲ τέσσερις σταθμούς, σπὴν «Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία», στὰ «Μεσαιωνικὰ λιμάνια», «μέσ τοῦ Αἰγαίου τὰ νερά» καὶ σπὴν «Μαγνησία, στοὺς ἀλιεῖς καὶ σπὴν ἀλιεία». Τήν ὁμορφὴ αὐτὴ γιορτὴ τίμησε μὲ τήν παρουσία του ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Κοντακτῆς, ὁ ὁποῖος ἀπόλαυσε, χειροκρότησε τήν προσπάθεια ὄλων τῶν παιδιῶν καὶ ἐπεσήμανε τὸ θεάρεστο ἔργο πού συντελεῖται καθημερινὰ στὸν Σταθμὸ καὶ τὸ Νηπιαγωγεῖο τῆς «Μεταμόρφωσης».

ΡΑΣΟΦΟΡΙΑ ΜΟΝΑΧΗΣ ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΑΓΙΑΣ

Μία νέα Μοναχὴ προστέθηκε (11/6) σπὴν πολυεθνικὴ Ἀδελφότητα τῆς Ίερās Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἀγίας. Πρόκειται γιὰ τήν Ἀδελφὴ Θεοδωρήτη, μὲ καταγωγή ἀπὸ τὴν Κίνα, ρασοφορία τῆς ὁποίας τελέστηκε ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, παρουσία εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Σπὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος παρατήρησε ὅτι «τὸ Ἅγιο Πνεῦμα λειτουργεῖ μὲ μοναδικὸ τρόπο σπὴν ζωὴ μας, φωτίζει καὶ ἀγιάζει. Καὶ σήμερα ζοῦμε μία Πεντηκοστή, διότι καλοῦμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ ἐνδυναμώσει τὸν ἄνθρωπο πού ἀφιερώνεται ἐξ ὀλοκλήρου στὸν Χριστὸ καὶ σπὴν Ἐκκλησία». Ὁ Σεβασμιώτατος χαρακτήρησε σημεῖο τοῦ οὐρανοῦ τὸ γεγονός ὅτι, τὴν ἡμέρα πού ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τοὺς 220 Μάρτυρες τῆς Κίνας τοῦ 1900, «τελοῦμε τὴ ρασοφορία Μοναχῆς κινεζικῆς καταγωγῆς. Πρόκειται γιὰ κατόρθωμα τῶν Μαρτύρων, γιατί ὁ δικὸς τους κόπος καὶ ἡ θυσία τους θαυματουργεῖ, γιὰ νὰ ζοῦμε καὶ σπὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία αὐτὸ τὸ θαυμαστὸ γεγονός, σ' ἕνα εὐλογημένο Μοναστήρι, ὅπου μποροῦν νὰ βροῦν ἀνάπαυση ἄνθρωποι ἀπὸ ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ κόσμου, γεγονός πού συνιστᾷ Ἀγιοπνευματικὴ ἐμπειρία». Ἡ νέα Μοναχὴ γνώρισε τὴν Ὁρθοδοξία σπὴν μακρινὴ πατρίδα της, ἤρθε σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ σὲ ἀνύποπτο χρόνο καὶ ἀποφάσισε νὰ προσφέρει τὴν ζωὴ της στὸν Χριστὸ καὶ στὸν Μοναχισμό: «Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνώνει», ἐπεσήμανε ὁ Σεβασμιώτατος, «γι' αὐτὸ καὶ Ἀγιοπνευματικὸ εἶναι ὅ,τι ἐνώνει, ἐνῶ ἀντιπνευματικὸ εἶναι ὅ,τι διχάζει. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν δεσμεύει, οὔτε κατακτᾷ, ἀλλὰ ἐλευθερώνει τοὺς ἀνθρώπους, δὲν καταργεῖ τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ θέτει ὄλους σπὴν ὑπηρεσία τοῦ Εὐαγγελίου. Ἔτσι λειτουργοῦμε σπὴν Ἐκκλησία. Δὲν μᾶς ἐξομοιώνει, ἀλλὰ μᾶς καλεῖ σὲ ἐνόπτια καὶ κοινὴ ἐργασία γιὰ τὸν ἀγιασμὸ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν».

6η ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Ἀπὸ 19-26/6 πραγματοποιήθηκαν οἱ ἐκδηλώσεις τῆς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος 2022, πού ἦταν ἀφιερωμένη στὸ ἀκριτικὸ Καστελόριζο καὶ οἱ ἐκδηλώσεις της πραγματοποιήθηκαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, στὸν προαύλιο κῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Βόλου. Τήν Κυριακὴ 19/6 τελέστηκε ὁ Ἀγιασμὸς ἐνάρξεως τῶν ἐκδηλώσεων ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο, ὁ ὁποῖος ἀποκάλεσε τὴν Ναυτικὴ Ἑβδομάδα «θεσμὸ μνήμης, γιατί κάθε χρονιά τὴν ἀφιερώνουμε σπὴν ἱστορία μας καὶ στὰ γεγονότα της καὶ φέτος στὶς ἀλψιμόνιπες πατρίδες. Εἶναι μία γιορτὴ τῆς θάλασσας καὶ θέλομε νὰ γιορτάσουμε τὴν ἀρχὴ τοῦ Καλοκαιριοῦ μαζί της, γιὰ νὰ εἶναι εὐλογημένο καὶ χαρούμενο. Εἶναι μία γιορτὴ συνεργασίας πλήθους φορέων τοῦ τόπου μας, πού ὄλοι μαζί συνέβαλαν γιὰ νὰ πραγματοποιήσουμε καὶ φέτος τὴν Ναυτικὴ Ἑβδομάδα». Ἡ φεινὴ Ναυτικὴ Ἑβδομάδα ἦταν ἀφιερωμένη στὸ Καστελόριζο. «Θέλομε νὰ εἶναι ἀφιέρωμα εἰρήνης», ἐπεσήμανε ὁ κ. Ἰγνάτιος, «γιὰ τὴν ὁποία προσευχομαστε διαρκῶς. Ἡ θάλασσα πρέπει πάντα νὰ ἐνώνει καὶ οὐδέποτε νὰ διχάζει. Ἡ θάλασσα γέννησε πολιτισμὸ... Θέλομε τὸ Καστελόριζο νὰ εἶναι τὸ νησί τῆς εἰρήνης. Μὲ τὴν γιορτὴ αὐτὴ ἀναπερνῶμε τὸ ἠθικὸ μας καὶ διαμνύομε πρὸς κάθε κατεύθυνση, ἀλλοίμονο σ' αὐτὸν πού θὰ θελήσει νὰ ἀμφισβητήσει ἢ νὰ διεκδικήσει ἔστω καὶ μία σπιθαμὴ τῆς πατρίδας μας. Λέμε ΟΧΙ καὶ διατρανῶμε τὴν ἀγάπη σπὴν Πατρίδα μας, πού ἐδράζεται σπὴν ἱστορία καὶ σπὴν παράδοσή μας. Εἶναι μία γιορτὴ πού ἀφιερώνομε πάντα στοὺς ἄνδρες καὶ στὶς γυναῖκες τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, πού δίνουν σήμερα μίαν μεγάλη ἀνθρωπιστικὴ μάχη, γιὰ τὴ διάσωση ἀνθρώπων καὶ κανεὶς δὲν πρέπει νὰ δυσφημεῖ τὸν ἀγῶνα τους».

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΤΟΝ ΑΝΩ ΒΟΛΟ

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίας Τριάδος Ἐνω Βόλου λειτούργησε (13/6), ἑορτή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος, παρουσία πλήθους προσκυνητῶν. Κατά τή Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τήν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ ἐγγάμου Διακόνου Γεωργίου-Ἐμμανουήλ Γκόλια, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνταγμένος στήν χορεία τῶν ἀμίσθων Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἱγνάτιος τόνισε ὅτι «τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι αὐτό πού φωτίζει τόν κόσμο, πού συγκροτεῖ τήν Ἐκκλησία, πού θεραπεύει κάθε ἀσθένεια ψυχῆς καί σώματος καί ἐνεργεῖ τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ πρόνοια καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρός». Ὁ κ. Ἱγνάτιος ἐξῆρε τήν ἀπλότητα τοῦ νέου Ἱερέως, τόν σύνδεσμό του μέ τόν πνευματικό του Πατέρα καί τόνισε τήν ἀνάγκη πού ἔχουμε στήν ἐποχή μας ἀπό τοῦς Ἱερεῖς μας: «Αὐτοῖ συγκροτοῦν τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σέ κάθε ἐνορία καί προσφέρουν στόν λαό μας τόν ἴδιο τόν Χριστό. Εἶναι δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ Ἱερωσύνη. Ἐκεῖνο συμπληρώνει τίς ἀνθρώπινες ἀτέλειες καί ἀδυναμίες». Κάλεσε δέ τόν νέο Πρεσβύτερο «νά γίνει μία φωτιά πού θά ζεσταίνει τίς ἀνθρώπινες καρδιές, νά γίνει τό ὑπόδειγμα καί ὁ φάρος, γιά νά ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους στόν Χριστό, μέ ἀπλότητα καί ἀγιότητα βίου. Νά μεταλαμπαδεύει τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ, γιά νά κάνει τοὺς ἀνθρώπους Πνευματικούς, διατηρώντας τήν ἐνότητα, πού εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό εἶναι τό κατεξοκίαν ἔργο τῶν Κληρικῶν, νά κρατοῦν ἐνωμένους τοὺς ἀνθρώπους μέ τόν Θεό καί μεταξύ τους». Ὁ νέος Πρεσβύτερος τοποθετήθηκε Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Ἐνω Βόλου.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΣΕ ΒΟΛΟ ΚΑΙ ΑΓΙΑ

Μέ τή δέουσα λαμπρότητα ἑορτάστηκε καί φέτος στήν Μητρόπόλῃ μας ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ Ἱαματικού, μέ ἐπίκεντρο τόν φερώνυμο Ἱερό Ναό τοῦ Ὁρφανοτροφείου Βόλου, ὅπου τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου. Παρέστη μέγα πλῆθος πιστῶν πού κατέκλυσαν τόν προαύλιο κῶρο τοῦ Ναοῦ. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «Ὁ πιστός ἔχει περισσότερες προϋποθέσεις ἰάσεως καί θεραπείας, σέ συντομότερο διάστημα, ἀπό ὅσους δέν ἔχουν μέσα τους πίστη, ἡ ὁποία εἶναι ἐφόδιο ζωῆς. Ὁ ἄνθρωπος τῆς πίστεως νιώθει τόν Χριστό συμπαράστατο του, νιώθει τήν κοινωνία τῶν ἀδελφῶν, τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλευθερίας. Ὁ ἄνθρωπος τῆς πίστεως δέχεται τήν ἐπιστημονική συμβουλή καί ἐμπιστεύεται τήν ἐπιστήμη, ἡ ὁποία εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. Αὐτό συνέβαινε καί μέ τόν Ἅγιο Παντελεήμονα, τόν ὁποῖον οἱ ἀσθενεῖς ἐμπιστεύονταν καί ὡς ἐπιστήμονα καί ὡς ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ. Τό παράδειγμά τους ὀφείλουμε νά ἀκολουθοῦμε κι ἐμεῖς. Δέν ἀμφισβητοῦμε τά δῶρα τοῦ Θεοῦ. Ἡ πώση ἔφερε τήν ἀσθένεια καί τόν θάνατο, ἀλλά ὁ Θεός ἔδωσε τόν τρόπο τῆς θεραπείας. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία δέχθηκε στούς κόλπους τῆς τοῦς Ἁγίους Ἱατροῦς Ἀναργύρους, πού θεράπευαν σώματα καί ψυχές». Τέλος, ὁ κ. Ἱγνάτιος καίρησε τήν ἀπογοήτευση τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ μέ τοὺς ὑπευθύνους τοῦ Ἰδρύματος, γεγονός πού συμβάλλει στήν ὁμαλή λειτουργία του, πρὸς ὄφελος τῶν παιδιῶν. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στήν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Ἁγίου Παντελεήμονος Ἁγίας, παρουσία πλήθους προσκυνητῶν. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐξέφρασε τήν χαρά καί τήν ἱκανοποίησή του γιά τήν πρόοδο καί τήν ἀνανέωση τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία συμβάλλει στή συνέχιση τῆς μακροχρόνιας Μοναστικῆς παράδοσης στήν περιοχή: «Ὅταν ὑπάρχουν σήμερα νέοι ἄνθρωποι, μέ προσόντα, πού ἀφιερώνουν τή ζωή τους στόν Θεό, μέσα ἀπό τόν μοναχισμό καί τήν ἀσκητική ζωή, αὐτό συνιστᾷ παρηγορία γιά ὅλους μας».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ 2ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

Μιά ἀποκαλυπτική συνέντευξη παραχώρησε (20/6) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἱγνάτιος στά μέλη τοῦ Ὁμίλου Δημοσιογραφίας τοῦ 2ου Προτύπου Γυμνασίου Βόλου, μετά ἀπό πρόσκληση τῆς ὑπεύθυνης φιλολόγου Σοφίας Κανταράκη. Τόν Σεβασμιώτατο ὑποδέχθηκε ὁ Διευθυντής τοῦ σχολείου κ. Ἀπόστολος Ζαχαρός, τόν ξενάγησε στόν κῶρο τοῦ σχολείου καί στό γραφεῖο τοῦ Συλλόγου τῶν Διδασκόντων, μέ τοὺς ὁποίους συνομίλησε εὐχόμενος κάθε εὐλογία στό ἐκπαιδευτικό τους ἔργο. Τή συνέντευξη συντόνισε ἡ κ. Κανταράκη, ἐνῶ παραβρέθηκε καί ὁ δημοσιογράφος καί Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Συλλόγων Γονέων καί Κηδεμόνων κ. Ἡλίας Κουτσεράς. Στίς ἐρωτήσεις τῶν μαθητῶν ἀπάντησε μέ πολύ ἐνθουσιασμό ὁ Σεβασμιώτατος, προτρέποντας τά παιδιά νά ἀναζητήσουν τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, νά πάρουν τή ζωή στά χέρια τους καί νά ἐμπιστεύονται τοὺς καθηγητές τους. Οἱ ἐρωτήσεις ἦταν ποικίλης θεματολογίας. Ἀρχικά, οἱ μαθητές τόν ρώτησαν ποιά εἶναι ἡ σχέση του μέ τοὺς νέους καί τή δημοσιογραφία, ἀλλά καί ἂν πιστεύει πῶς ἡ σημερινή νεολαία βρίσκεται κοντά στόν Θεό καί στήν Ἐκκλησία. Ὑπῆρξε ἐντονο ἐνδιαφέρον ἀπό τοὺς μαθητές νά μάθουν ἂν ὁ Ποιμενάρχης τους εἶχε διαβάσει ἄρθρο τους, τό ὁποῖο εἶχαν δημοσιεύσει πρό λίγων ἡμερῶν στόν τοπικό τύπο ἀναφορικά μέ τίς σχέσεις τῶν νέων μέ τήν Ἐκκλησία. Ἄλλωστε, ἐκεῖ ἀνέλυαν διεξοδικά τή σχέση τους καί τήν ἐπαφή τους μέ τήν Ἐκκλησία καί ἐπιθυμοῦσαν νά γνωρίζουν τήν ἀποψη τοῦ Σεβασμιωτάτου. Στή συνέχεια, ρωπήθηκε ἂν σήμερα γίνονται θαύματα καί πῶς ἀντιδρῶν οἱ πιστοί σέ αὐτά. Μεγάλη ἔμφαση δόθηκε στήν ἐρώτηση γιά τό ποιμαντικό ἔργο του

στήν τοπική Ἐκκλησία πού διακονεῖ, ποῖο θεωρεῖ πῶς σημαντικό ἀπό ὅσα ἔχει κάνει, ἀλλά καί πῶς θά ἤθελε νά προσεγγίσει τοὺς νέους. Δέν ἔλλειψαν καί οἱ προσωπικές ἐρωτήσεις γιά τήν καταγωγή καί τήν πορεία του ὡς ἱερωμένου, ἀλλά καί οἱ εὐθυμες στιγμές, μέ τόν Σεβασμιώτατο νά ἐξιστορεῖ προσωπικά εὐτράπελα, ὅπως τό ὅτι ἡ γενεαλογία του παραπέμπει στόν «Ἅγιο Βασίλη», μέ τόν ὁποῖο τόν ἔχουν πολλαπλασιασθεῖ. Μετά τό πέρασ τῆς συνέντευξης, δόθηκαν μικρά ἀναμνηστικά σέ ὅλους τοὺς συμμετέχοντες. Σέ κλίμα ἐνθουσιασμοῦ καί ἱκανοποίησης, μέ τοὺς μαθητές νά χειροκροτοῦν, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναχώρησε ὑποστηρίζοντας ὅτι ἦταν μία ἀπό τίς ὁμορφότερες καί πλέον ἐνδιαφέρουσες συνεντεύξεις πού ἔχει παραχωρήσει.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 39ο • Ἀρ. Φύλλου 495-497 • Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2022

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἱγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Με τήν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, πραγματοποιήθηκαν (25/6) στὸν Βόλο οἱ Πτυχιακές καὶ Διπλωματικές Ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιὰ τὸ τρέχον σχολικὸ ἔτος. Οἱ ἐξετάσεις πραγματοποιήθηκαν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὀρισθείσης ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ καὶ τὴν ἀπάρτisan: Ἰωάννης Σχώρης, Πρόεδρος, Καθηγητῆς Βυζ. Μουσικῆς, Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βόλου, Ἰωάννης Μαυρομάτης, Καθηγητῆς Βυζ. Μουσικῆς, Δ/ντῆς τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, Εὐστάθιος Γραμμένος, Καθηγητῆς Βυζ. Μουσικῆς, Πρωτοψάλτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, Σεβαστὴ Μαζέρα, Διπλωματοῦχος Βυζ. Μουσικῆς, Χοράρχης τοῦ Γυναικείου βυζαντινοῦ Χοροῦ «Αἱ Ἄδουσαι», Νεκτάριος Δεμελῆς, Καθηγητῆς Βυζ. Μουσικῆς, Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κάτω Λεωνείων. Τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ ἐκπροσώπησε ἡ κ. Μαρία-Δέσποινα Λουκίδου, Καθηγήτρια Μουσικῆς στὸ Μουσικὸ Σχολεῖο τοῦ Βόλου. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐξέτασε τοὺς ὑποψηφίους, ἀπένευσε τοὺς τίτλους σπουδῶν στοὺς κάτωθι σπουδαστές, ὡς ἑξῆς: Πτυχιοῦ Ἱεροψάλτου στὸν Ἀναστάσιο Ψιῶτα. Πτυχιοῦ Βυζαντινῆς Μουσικῆς στοὺς: Ἀποστόλου Ἡλία, Βαγενά-Νάνο Μιχαήλ, Γεωργακόπουλο Δημήτριο, Μαισάγγο Νικόλαο καὶ Χαραμὴ Κωνσταντῖνο. Δίπλωμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς στοὺς: Ἀπόχα Λεμονιά, Καλλίκα Δημήτριο, Κερμελίδη Περικλῆ, Μακρὴ Νεκτάριο. Εἰδικὸς Ἐπαινος ἐξαιρετικῆς ἀπόδοσης ἀπονεμήθηκε στὴν νέα Διπλωματοῦχο Ἀπόχα Λεμονιά, ἐπὶ ὄνοματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου καὶ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς μας Μιχαὴλ Μελέτη καὶ στὸν νέο Διπλωματοῦχο Μακρὴ Νεκτάριο, ἐπὶ ὄνοματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Τρύφωνος Γερόπουλου. Στὸ τέλος τῆς ἐξεταστικῆς διαδικασίας ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς συνεχάρη τοὺς διαγωνισθέντες, ἐπαίνεσε τὸν κόπο καὶ τὴν συνέπεια τῆς σπουδῆς τους ὅλα τὰ χρόνια, ἐνῶ συνεχάρη, ἐπίσης καὶ τοὺς δασκάλους τους γιὰ τὸ ἔργο πού ἐπιτελοῦν καὶ ἀποτυπώνεται στὶς ἐπιτυχίες τῶν μαθητῶν τους.

ΡΑΣΟΦΟΡΙΑ ΝΕΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΣΤΟ ΠΡΟΜΥΡΙ

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Σπυρίδωνος Προμυρίου χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, τὴν Τρίτη 12/7, κατὰ τὸν Μέγα Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ του ἐν Κερκύρα θαύματος τοῦ Ἁγίου, συμπροσευχομένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Γεωργίου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλβίας κ. Ἐπιφανίου. Παρέστησαν ἡ Ὑφυπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ζέτα Μακρῆ, ὁ Βουλευτῆς Μαγνησίας κ. Χρῆστος Μπουκώρος, ὁ Δήμαρχος Νοτίου Πηλίου κ. Μιχάλης Μιντζικός καὶ πολλοὶ εὐλαβεῖς προσκυνητές. Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴ Ρασοφορία νέου Μοναχοῦ, τοῦ π. Παΐσιου, κατὰ κόσμον Παναγιώτου Δαρτιώτη, με καταγωγή ἀπὸ τὴ Μαγνησία, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ἀθωνιάδος Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. Στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «εἶναι πολὺ σημαντικό νὰ μὴν ξεχνῶμε τὰ θαύματα τῆς πίστεως, σὺν κι αὐτὸ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος πού τιμοῦμε σήμερα, εἶναι ὅμως ἐξίσου σημαντικό νὰ μὴ μᾶς διαφεύγουν ἄλλα θαύματα πού συμβαίνουν σπὴ ζωὴ μας, πού συνιστοῦν ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ παρουσία τοῦ Θεοῦ σπὴ ζωὴ μας. Τὸ νὰ ἀφιερῶσαι ἕνα νέος ἄνθρωπος, σ' αὐτὴ τὴν τόσο ἐκκοσμηκευμένη ἐποχῇ, τὴ ζωὴ του στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία Του, δέν εἶναι εὐκόλο, οὔτε αὐτονόμο. Εἶναι καρπὸς προσευκῆς, ἀποφασιστικότητας, τόλμης καὶ κατ' ἐξοκὴν ἐλευθερίας. Οἱ πῖο ἐλεύθεροι τῶν ἀνθρώπων ἐπιλέγουν αὐτὸ πού στὰ μάτια τῶν πολλῶν εἶναι δουλεία. Εἶναι, ὅμως, ἡ κατ' ἐξοκὴν ἐλευθερία νὰ εἶσαι ἀπόλυτα ἀφιερῶμένος στὸν Θεὸ, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ κάθε ἄλλη ἔγνοια». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στὴν ἀναβίωση δύο παλαιῶν πηλιορείτικων Μοναστηριῶν, τῆς Παναγίας Λαμπηδόνας καὶ Ἁγίου Σπυρίδωνος Προμυρίου, σπὴν ὁποία συνήργησαν ὁ Ἐπίσκοπος Ὀλβίας Ἐπιφάνιος καὶ ὁ Γέροντας τῶν Μονῶν Ἀρχιμ. Χρυσόστομος, με ἀποτέλεσμα σπὴν πρώτη νὰ μονάζει νέα γυναικεία ἀδελφότητα, ἐνῶ σπὴν δεύτερη νὰ ξεκινᾷ μία νέα ἱστορική περίοδος, στὸ πρόσωπο τοῦ νέου Μοναχοῦ Παΐσιου. Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε σπὴν ἐλευθερία τῶν ὁποία ἀπολαμβάνουν οἱ Μοναστικῆς Ἀδελφότητες τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιὰ τὶς ὁποῖες ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι προστάτης, με ἀποτέλεσμα νὰ μποροῦν νὰ αναπτύσσονται καὶ νὰ ἔχουν ξεπεράσει τὶς εἴκοσι στίς μέρες μας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήγη, ἐπίσης, τὴ συμβολὴ τῆς Τοπικῆς Αυτοδιοίκησης καὶ τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν σπὴν κατασκευή τοῦ δρόμου πού ὁδηγεῖ στὸ Μοναστήρι, κυρίως, ὅμως, ἐπεσήμανε τὸν ρόλο τοῦ Στρατοῦ, πού, τελικὰ, κατασκεύασε τὸ ἔργο. Χαρακτήρισε δέ ὅλα τὰ παραπάνω «θαυμαστά γεγονότα, δωρεές τοῦ Θεοῦ, πού ἀποκαλύπτουν τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ σπὴ ζωὴ μας». Κάλεσε δέ τὸν Μοναχὸ Παΐσιο νὰ τιμῆσει τὸν προστάτη Ἁγίου του Ὅσιο Παΐσιο τὸν Ἁγιορείτη, «πού εἶναι ἀναγνωρισμένος ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὸν ἐπικαλεῖται ὀλόκληρο τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ φανεῖς ἀντάξιος τοῦ Ἁγίου σου. Ἔτσι ἀπλὰ ξεκίνησε κι ἐκεῖνος καὶ κανεὶς δέν μποροῦσε νὰ φανταστῆ πῶς θὰ ἐξελιχθεῖ ἡ ζωὴ του στὸ μέλλον. Καί, νά, πού σήμερα τιμᾶται σὲ ὀλόκληρο τὸν κόσμο. Καί ἐσύ, ὅπως ὅλοι μας, εἴμαστε προσκεκλημένοι σπὴν ἀγιότητα τοῦ Χριστοῦ. Νὰ σταθεῖς πιστὸς στὸν Γέροντά σου καὶ με ὑπακοὴ νὰ ἀκολουθεῖς τὰ βήματά του».

ΠΑΝΔΗΜΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Βόλου χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, κατὰ τὸν Μέγα Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς (25/7), παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν, πού κατέκλυσαν τὸν προαύλιο κῶρο, ὅπου τελέστηκε ὁ Ἑσπερινός. Μεγάλη εὐλογία γιὰ τὸν Κλῆρο καὶ τὸν λαὸ τοῦ Βόλου δέ ἀπέτελεσε ἡ παρουσία τῆς Ἱερᾶς καὶ Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας Τρυπητῆς, προερχόμενη ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, πού ἐμπλούτισε τὴ φετινὴ Πανήγυρη. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν & Αἰγιαλείας κ. Ἱερόνυμο, πού ἐπέτρεψε τὴ μεταφορὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος στὸν Βόλο.

Ὁ κ. Ἰγνάτιος παρατήρησε ὅτι «χάρη σπὴν Παναγία ἔχουμε τὴν Ἁγία Παρασκευή. Ἀκολούθησε τὸν βηματισμὸ τῆς Παναγίας, ὑπακούοντας, ἐν ἐλευθερίᾳ, στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἶπε «ναί» στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ ἔγινε γνήσια μαθήτριά Του. Ὁ Χριστός δέν θέλει δούλους ἢ μισθωτοὺς, πού περιμένουν τὴν ἀντιμισθία, ἀλλὰ καρδιακοὺς ἀδελφούς, πού ἐλεύθερα ἀκολουθοῦν τὰ βήματά Του. Ἡ Παναγία μᾶς δίδαξε τί σημαίνει ζωτανὴ προσευχή. Ἡ προσευχὴ εἶναι μέγα δῶρο ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ προνόμιο μοναδικό, καθώς μπορούμε νὰ ἀπευθυνόμαστε στὸν Δημιουργὸ μας, νὰ ἀφήνουμε τὴν καρδιά μας νὰ ὁμιλεῖ σ' Αὐτόν. Ὅποιος γνωρίζει νὰ προσεύχεται, μπορεῖ νὰ ξεπερνᾷ τὶς πλέον δύσκολες καταστάσεις, δέν ἀπελπίζεται, ἀλλὰ με τὴ δύναμη τῆς προσευκῆς, ἀντέχει τὸν κάθε πόνο, ἀντιμετωπίζει κάθε πρόβλημα...». Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε τὴν ἀνάγκη τῆς συνύπαρξης ὅλων σπὴν Θεῖα Λατρεία, αὐτὴ πού παρατηρήθηκε με τὴ μαζικὴ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ μας σπὴν πανήγυρη τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς: «Εἴμαστε γεννημένοι γιὰ νὰ ἔχουμε κοινω- νία. Ζήσαμε δύο χρόνια ἀπομονωμένοι καὶ πλέον βρισκόμαστε, με προφυλάξεις, ἐλπίζοντας ὅτι θὰ ἀποκτήσουμε πλήρη ἐλευθερία κοινωνίας καὶ συνύπαρξης. Μάθαμε, οἱ πιστοί, νὰ μοιραζόμαστε τὴ χαρὰ καὶ τὸν πόνο καὶ μπορούμε μαζί νὰ ἀντιμετωπίσουμε κάθε δυσκολία».

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΒΕΛΙΚΑΣ

Στὴν Ἱερά Μονή Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Βελίκας Ἀγίας λειτούργησε (2/7) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριᾶδος κ. Ἰγνάτιος. Πρόκειται γιὰ ἐγκαταλειμμένη, ἐπὶ πολλὰ χρόνια, Μονή τοῦ 19ου αἰ., στὴν ὁποία τὰ τελευταία τέσσερα ἔτη μονάζει ὁ Μοναχὸς Ἀλέξιος, προερχόμενος ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος. Στὴν Θεία Λειτουργία συμμετείχαν Κληρικοί τῆς ἐπαρχίας Ἀγίας καὶ ἀρκετοὶ εὐλαβεῖς προσκυνητές. Στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος παρατήρησε ὅτι «καὶ αὐτὸ τὸ Μοναστήρι εἶναι καρπὸς ἀγάπης ἀνθρώπων πού ἀφιερώθηκαν στὸν Θεὸ καὶ θυμίζει τὶς ἡμέρες τῆς δόξας του, ἀλλὰ καὶ πὴν εὐθὺνη ὄλων μας νὰ κραπίσουμε τὴν Παράδοση. Ἡ παρουσία τοῦ π. Ἀλεξίου εἶναι μιὰ ἐλπίδα γιὰ τὸν ἱερό αὐτὸ τόπο, καθὼς κρατᾷ τὸ Μοναστήρι ζωντανό. Πρόκειται γιὰ εὐλογία Θεοῦ, πού χαρακτηρίζει τὴν περιοχὴ, καθὼς στὸν τόπο αὐτὸ λειτουργεῖ μιὰ κυψέλη Μοναστηρίων, ὅπως στὴν Ἀνατολή, στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα, στὸ Μεγαλοβρυσο καὶ τώρα στὴν Βελίκα. Πλέον καίει τὸ καντήλι, ἡ προσευχὴ εἶναι ζωντανή καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀναπαύονται, παίρνουν δύναμη καὶ εὐλογία Θεοῦ».

ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΕΣ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ

Στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Βόλου, πὴν Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων (19/6) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριᾶδος κ. Ἰγνάτιος τέλεσε τὴν χειροθεσίαν εἰς Πρωτοπρεσβύτερο τοῦ ἐκ τῶν Ἐ-

φημερίων τοῦ Ναοῦ π. Βασιλείου Ἀδάμ, ἐγγάμου καὶ πολύτεκνου οἰκογενειάρχου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν ἀφοσίωση τοῦ π. Βασιλείου στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἐπαίνεσε τὸ θυσιαστικὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖ, ἐπὶ σειρά ἐτῶν,

ὡς ἐφημέριος τοῦ Νοσοκομείου Βόλου, ἀλλὰ καὶ τὴν προσφορά τοῦ ἴδιου καὶ τῆς Πρεσβυτέρας του στὴ λειτουργία τῶν κατασκηνώσεων τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στὸν Ἅγιο Λαυρέντιο Πηλίου. Στὸν κατάμεστο καὶ πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ Ἀγίας Μαρίας Ἀφῆσου (17/7) προεξέλεξε σὲ Πρωτοπρεσβύτερο τὸν ἐθελοντὴ ἐφημέριο τῆς ἐνορίας Ἱατρό π. Γεώργιο Ἀθανασίου, λέγοντας μεταξὺ ἄλλων: «Ἐγίνεσθε ὑπόδειγμα, ὑπῆρξες παράδειγμα καὶ γιὰ ἄλλους. Θέλω νὰ σέ εὐχαριστήσω. Ὁ σταυρὸς πού θὰ φέρεῖς πλέον στοὺς ὤμους σου, δὲν θὰ εἶναι κόσμημα ἀλλὰ μιὰ ἀκόμα ὑπενθύμηση ὅτι ὄλοι καλούμεθα ἀπὸ τὸν Κύριό μας νὰ εἶμαστε Φῶς τοῦ κόσμου, πόλις ἐπάνω στὸ ὄρος, ἄνθρωποι θυσίας καὶ προσφορᾶς.»

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕ Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

Κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιό τῶν πλατάνων στὴν κατασκηνώση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στὸν Ἅγιο Λαυρέντιο Πηλίου, λειτούργησε τὴν Κυριακὴ 3/7 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριᾶδος κ. Ἰγνάτιος, τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς 1ης φετινῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου, στὴν ὁποία φιλοξενήθηκαν ἀγόρια τοῦ Δημοτικοῦ, μὲ ὑπεύθυνο τὸν κ. Νικόλαο Κεσκίνη καὶ πνευματικὸ σύμβουλο τὸν Ἀρχιμ. Καλλίνικο Γεωργακόπουλο. Στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε στὰ παιδιά ὅτι «μαζὶ λειτουργήσαμε σήμερον, μαζὶ ὑποδεχθήκαμε τὸν Χριστὸ καὶ κοινωνήσαμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του, γιὰτὶ ὄλοι μαζὶ συγκροτοῦμε τὴν Οἰκὸγένεια τοῦ Χριστοῦ». Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τὰ στελέχη τῆς κατασκηνώσης γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν προσφορά τους στοὺς κατασκηνωτές. Εὐχαρίστησε τὸν π. Καλλίνικο, πού ἔχει τὴ γενικὴ εὐθὺνη λειτουργίας τῆς κατασκηνώσης, τὶς κυρίες τοῦ μαγειρείου, γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ φροντίδα πρὸς τὰ παιδιά. Ζήτησε δὲ ἀπὸ τοὺς μικροὺς κατασκηνωτές αὐτὰ πού ἔμαθαν στὴν κατασκηνώση νὰ τὰ κάνουν μάθημα στὸ σπίτι, μεταφέροντας καὶ στὸ οἰκογενειακὸ τους περιβάλλον τὴν ἐμπειρία τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς. Τὸ ἀπόγευμα ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Ἀγιασμὸ τῆς 2ης κατασκηνωτικῆς περιόδου, στὴν ὁποία φιλοξενούνται κορίτσια τοῦ Δημοτικοῦ, μὲ ὑπεύθυνους τὸν Πρωτ. Βασίλειο Ἀδάμ καὶ τὴν Πρεσβυτέρα του Λαμπρινή Λουλουδάκη.

1' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΨΑΛΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία διεξήχθη (2/7), στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας ὁ 1' Πανελληνίος Διαγωνισμὸς Ψαλτικῆς Τέχνης, στὸν ὁποῖο συμμετείχαν 52 σπουδαστές καὶ σπουδάστριες τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, κάθε ἡλικίας, ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδας. Οἱ συμμετέχοντες προῆλθαν ἀπὸ τὶς κάτωθι Σχολές καὶ Μητροπόλεις: Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα Βυζαντινῆς & Παραδοσιακῆς Μουσικῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Δημοτικὸ Ὁδεῖο Δράμας, Δημοτικὸ Ὁδεῖο Θηβῶν, Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ἱ.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν

Σχηματαρίου, Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ἱ.Μ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός», Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ἱ.Μ. Λαρίσης καὶ Τυρνάβου «Ὁ Ἅγιος Ἀχιλλῆος» καὶ τοῦ παραρτήματος τῆς Ἐλασσόνας, Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ἱ.Μ. Φθιώτιδος «Γερμανὸς ὁ Μελωδός», Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ἱ.Μ. Καστορίας «Ὁ Ἅγιος Μηνᾶς», Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς Ἱ.Μ. Δημοτριᾶδος καὶ Ἀλμυροῦ, καθὼς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, Ἀγριάς καὶ Ἀλμυροῦ. Ἀτομικὲς συμμετοχές ὑπῆρξαν ἐπίσης ἀπὸ Θεσσαλονίκην καὶ Χαλκίδα (Ἱ.Μ. Καρυστίας καὶ Σκύρου). Τὴν κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέαρτιζαν: π. Νεκτάριος Πάρης, Ἀρχιμανδριτῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, Δρ. Θεολογίας καὶ Μουσικολογίας, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Μακεδονίας, Ἀθανάσιος Βουγιουκλής, Ἄρχων Ὑμνωδὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡλίας Καπέλας, Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς Ἱ.Μ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, Πρωτοψάλτης Ἱ.Ν. Ἀγίου Νικολάου Καρδίτσας, Πρωτ. Εὐστάθιος Βαρβαρέλης, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἀλμυροῦ καὶ Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ.Μ. Δημοτριᾶδος καὶ Ἀλμυροῦ. Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ.Μ. Δημοτριᾶδος καὶ Ἀλμυροῦ. Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, παρετέθη γεῦμα πρὸς τοὺς συμμετέχοντες, μετὰ τὸ ὁποῖο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημοτριᾶδος κ. Ἰγνάτιος ἀπένευσε τοὺς ἀναμνηστικὸς ἐπαίνους στοὺς διαγωνισθέντες σπουδαστές. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τὴν εὐάρεσκεία του γιὰ τὴ συμμετοχὴ, ἐνῶ ἐξῆρε τὴν παρουσία τοῦ νεανικοῦ στοιχείου στὸν Διαγωνισμὸ: «Ἐχομε πλήρη συνείδηση ὅτι εἶστε οἱ συλλειτουργοὶ μας στὸ Μυστήριό τῆς Εὐχαριστίας, μὲ μεγάλο βῆρος καὶ εὐθὺνη νὰ ἐκπροσωπεύετε τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὸν ὁποῖο ἡ Θεία Λατρεία καθίσταται ἑλλειπής. Ὅταν κατανοοῦμε αὐτὴ τὴν εὐθὺνη, τότε ἀντιλαμβανόμεσθε ὅτι αὐτὸ πού ὀνομάζουμε τέχνη καὶ παράδοση, ἀποκτᾷ χαρακτῆρα πού ξεπερνᾷ τὰ κοσμικὰ καὶ ἐπίγεια...». Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε ἀπὸ καρδίας τοὺς διοργανωτές καὶ χαρακτήρισε τὸν Διαγωνισμὸ «συνάντηση ἐνόπτιας, πού εἶναι ἡ πεμπουσία τῆς Ἐκκλησίας μας». Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στὴν ἀνάγκη διαμόρφωσης ὀρθοῦ ἱεροψαλτικοῦ ἤθους, ἐνῶ τόνισε τὴ χρησιμότητα τῆς ψαλτικῆς τέχνης στὴν σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, ἡ ἀξία τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον.

ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ένα τριήμερο μεγάλης χαράς και εὐλογίας ἔζησε ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία, ἀπό 29-31/7, καθώς ὑποδέχθηκε στοὺς ἱερατικούς κόλπους της ἕνα ἀκόμα ἐκλεκτό μέλος, πού ἐντάχθηκε σπὴν χορεία τῶν ἀγάμων Κληρικῶν της. Πρόκειται γιὰ τὸν π. Γεδεών, κατὰ κόσμον Εὐάγγελος Γαλάνης, 39 ἐτῶν, μέ καταγωγή ἀπὸ τὴς Γλαφυρές, δ/ντὴ ὑποκαταστήματος μεγάλης ἀλυσίδας super market στὸν Βόλο. Ἡ Ρασοφορία τοῦ π. Γεδεών ἐγίνετο πὴν Παρασκευή 29/7, στὸν Ἱερό Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς, στὸν λόφο τῆς Γορίτσας, ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνατίο, παρουσία πλήθους Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν προσκυνητῶν, ἐκπροσώπων τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοπύτων τῆς Μητροπόλεως μας, τῶν γονέων του, συγγενῶν, φίλων καὶ συνεργατῶν τοῦ νέου Μοναχοῦ. Ὁ νέος Μοναχὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα

Γεδεών, εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Τοπικοῦ μας Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Γεδεών τοῦ ἐκ Καπούρνης, ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ δένδρο τοῦ ὁποῦ ἐλκεῖ τὴν καταγωγή του. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, σπὴν Ἀκολουθία μεταφέρθηκαν ἀπὸ τὴν Ἠγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας κάτω Ξενιάς, Γερρόντισσα Νυμφοδόρα, ἱερά Λείψανα τοῦ Ἁγίου Γεδεών, πού φυλάσσονται σπὴ Μονή. Τὸ Σάββατο 30/7, στὸν Ἱερό

Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Βόλου τελέστηκε ἡ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ π. Γεδεών, καὶ τὴν Κυριακὴν 31/7, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἡ εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία του ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, παρουσία πλήθους εὐλαβοῦς λαοῦ. Σπὴν προσλαλιά τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε τὸ γεγονός ὅτι οἱ συνάδελφοι τοῦ νέου Κληρικοῦ ἐκτίμησαν τὸ ἦθος του: «Δέν εἶσαι ὁ ἀποτυχημένος, ἀλλὰ ὁ ἐπιτυχημένος τῆς ζωῆς, πού θά μπορούσες νά ἀναπαυθεῖς σέ ὅσα μέχρι σήμερα ἔχεις πετύχει, διασφαλίζοντας τὸ μέλλον σου. Ὅμως, ἀποφάσισες ν' ἀκούσεις τὴ φωνὴν τοῦ Θεοῦ καὶ νά προσφέρεις τὴς ὑπηρεσίες σου καὶ σπὴν Ἐκκλησία». Ὁ Σεβασμιώτατος παρατήρησε, ἐπίσης, ὅτι «τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δέν λειτουργεῖ μαγικά σπὴ ζωὴ μας, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ ἀνθρώπους πού μᾶς κατευθύνουν, μᾶς ἐνθαρρύνουν, ὡς τὴν στιγμή πού τὸ ὄνειρο γίνεται πραγματικότητα. Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἔργο ἱεραποστολῆς, μέ τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς μας, μέ τὰ ἔργα καὶ τὸ ἦθος μας καὶ ὄχι τοὺς λόγους μας. Οἱ ἀνθρώποι σήμερα ζητοῦν παρηγορία καὶ ἐλπίδα καὶ ἐλπίδα ὑπάρχει, ὅσο ὑπάρχουν ἀνθρώποι πού ἀφοσιώνονται στὸν Θεὸ καὶ τὸ καθιστοῦν φανερό σπὴ ζωὴ μας». Ὁ κ. Ἰγνατίος τόνισε ὅτι ὁ νέος Κληρικός θά συνεχίσει τὴν ἐπαγγελματικὴ του πορεία,

«γιὰ νά καταδειχθεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν κοινωνία, οἱ Κληρικοί μας συνυπάρχουν μέ τὸν λαὸ μας καὶ δίνουν διαρκῶς μαρτυρία Χριστοῦ. Χάρη σέ ἐσᾶς, πού προστίθεσθε σπὴν χορεία τῶν Κληρικῶν μας, κρατώντας τὸ ἐπάγγελμά σας,

μένουν ζωντανὰ τὰ Θυσιαστήρια, λειτουργοῦνται τὰ Μοναστήρια μας. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι τὸ παράδειγμά σου θ' ἀκολουθήσουν κι ἄλλοι. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς ἐποχῆς μας». Ὁ νέος Ἀρχιμανδρίτης, ἀνέλαβε ἱερατικά καθήκοντα στὸν ἰδρυματικὸ Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Νοσοκομείου Βόλου.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Ἡ μεγάλη θερινὴ πανήγυρις τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐορτάστηκε καὶ φέτος μέ λαμπρότητα σπὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία, μέ ἐπίκεντρο τὸν φερώνυμο Ἱερό Ναὸ τοῦ Βόλου. Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος, τὸν ὁποῖο πλαισίωσε πληθὺς Κληρικῶν μας καὶ εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στὸ προαύλιο τοῦ Ναοῦ τελέστηκε ἡ ἀρτοκλασία καὶ ἀμέσως μετὰ ὁ Σεβασμιώτατος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο. Ἀναφερόμενος στοῦ περιεχόμενου τῆς ἐορτῆς, τὴν χαρακτήρισε «ἐορτὴ τοῦ Θεοῦ φωτὸς καὶ τῆς χαρᾶς. Αὐτὴ τὴν ἐμπειρία βίωσαν οἱ τρεῖς Μαθητὲς τὸ Θάβωρ, μία ἐμπειρία Παραδείσου. Τὸ ἴδιο γεγονός ζοῦμε σπὴν Ἐκκλησία μας, ἴσως ὄχι ὅπως τὸ βιώνουν οἱ Ἅγιοι, ἀλλὰ ζοῦμε μέσα της σέ μία κοινωνία ἀγάπης, πίστεως καὶ ἀληθείας.

Αὐτὲς τὴς ἀρετῆς διέθεταν οἱ τρεῖς Μαθητὲς. Τὴν πίστη τοῦ Πέτρου χρειαζόμαστε, ἰδιαίτερα σπὴν ἐποχὴ μας, σπὴν ἐποχὴ τῆς καχυποψίας, πού γίνεται ἀφορμὴ νά καθεῖ ἡ πίστη, δηλ.

ἡ ἐμπιστοσύνη. Δέν μπορούμε νά ἐμπιστευθοῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, γιατί χάσαμε τὴν πίστη μας στὸν Θεό. Χρειαζόμαστε τὴν ἀγάπη τοῦ Ἰωάννου, πού εἶναι καρπὸς τῆς πίστεως. Δυστυχῶς, σπὴν ἐποχὴ μας τὴν εὐτελίσαμε, τὴν μετατρέψαμε σέ ἀτομισμὸ καὶ τελικὰ σέ ἀντιπαράθεση καὶ ἐχθρότητα πρὸς τοὺς ἄλλους. Χρειαζόμαστε τὴν αὐθεντικότητα τοῦ Ἰακώβου, γιὰ νά εἴμαστε ἀκριβεῖς στὴς πράξεις μας καὶ συνεπεῖς ὁ καθένας στοῦ δικό του μετερίζι. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα μᾶς χρειάζονται, γιὰ νά ἔχουμε κοινωνία φωτὸς, χαρᾶς, Παραδείσου». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ἡ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱερουργουῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, παρουσία πλήθους εὐλαβοῦς λαοῦ. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Κιαμέτης.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΞΩΚΛΗΣΙΟΥ ΣΤΟΝ ΠΤΕΛΕΟ

Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ἐξωκκλησίου τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου στὸν οἰκισμὸ Λεύκη Πτελεοῦ τέλεσε (12/8) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, παρουσία τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς. Σπὴν ὁμιλία τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τὴν χαρὰ του γιὰ τὸ γεγονός τῶν Ἐγκαϊνῶν ἐνὸς νέου Ναοῦ, πού ἀποδεικνύει ὅτι «οἱ Ἕλληνες συνεχίζουμε τὴν παράδοσή μας ὁ Ναὸς νά ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς ζωῆς μας». Ἐπεσήμανε, ὁμως, τὸν κίνδυνο πού ἐγκυμονεῖ ἡ ὑπερφάνεια πού μπορεῖ νά προκύψει συγκριτικὰ μέ τοὺς Χριστιανούς τῆς Δύσης, ὅπου σπὴν ἐποχὴ μας πολλοὶ Ναοὶ ἀλλάζουν χρῆση, καθώς κυριαρχεῖ ἡ ἐκκοσμίκευση. «Εἶναι πολὺ εὐκόλο νά συμβεῖ τὸ ἴδιο καὶ σέ ἡμᾶς καὶ νά χάσουμε τὸν θησαυρὸ μας. Γι' αὐτὸ ἀγωνιζόμαστε, νά κρατήσουμε τὴν πίστη καὶ τὴν παράδοσή μας ὡς ἐνοποιὸς μας δύναμη, ν' ἀνταποκρινόμαστε στὴς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μας, γιὰ νά βιώθει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι

Μπτέρα του». Ὁ Σεβασμιώτατος, τέλος, ἐπαίνεσε ἐκείνους πού ξεκίνησαν τὴν προσπάθεια τῆς ἀνέγερσης τοῦ Ναοῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀειμνηστὸς π. Ἀναστάσιος Ζαχαρίας καὶ ὄσους κοπίασαν γιὰ νά ἀφήσουν στὴς μέλλουσες γενιές αὐτὴ τὴν ἱερὴ παρακαταθήκη.

ΛΑΜΠΡΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Με τί δέουσα λαμπρότητα και ιεροπρέπεια, η Έκκλησία της Δημητριάδος γιόρτασε φέτος τί μεγαλύτερη Θεομητορική έορτή, τίν Κοίμηση της Παναγίας μας, σέ πλήθος ιερών προσκυνημάτων αφιερωμένων στή χάρη Της. Έπίκεντρο του έορτασμού ήταν ό Ίερός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ν. Ίωνίας, όπου τίν παραμονή της έορτής τελέστηκε ό Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου. Παρέστησαν εκπρόσωποι τών άρχών και πλήθος προσκυνητών. Στο τέλος του Έσπερινού εψάλλησαν τά Έγκώμια της Παναγίας, ένώπιον του Θεομητορικού Έπιταφίου και άκολούθησε ή

ή Άρτοκλασία στό προαύλιο του Ναού, μετά τίν όποία ό Σεβασμιώτατος κήρυξε τόν Θεϊο Λόγο. Στήν όμιλία του ό κ. Ίγνάτιος αναφέρθηκε στίς «Προσφυγοπούλες Παναγίες», τίς ιερές

Εϊκόνες της Παναγίας μας, πού μετέφεραν οί πρόσφυγες πρόγονοί μας, κατά τόν ξεριζωμό από τίν Ίωνική γή, στίς όποίες ήταν αφιερωμένος ό φεινός κύκλος τών Αὐγουστιάτικων Παρακλήσεων. «Οί Εϊκόνες αυτές κουβαλούν όλον τόν πόνο τών πατέρων μας. Εϊναι οί Ίδιοι έκείνοι άνθρωποι πού γιόρταζαν τούτες τίς μέρες τίν Παναγία μας, στίς πόλεις και στά χωριά της Μικρής Ασίας, πού βίωσαν τίν πίστη και τόν Έλληνικό πολιτισμό. Σ' Εκείνη κατέφευγαν στά προβλήματα και στίς ανάγκες τους. Όμως, ήρθε ή δύσκολη ώρα, καρπός ένός άδικαιολόγητου δικασμού. Ό δικασμός της Αθήνας έφερε τίν καταστροφή στήν Μικρά Ασία. Αὐτόν πλήρωσαν άκριβιά οί πρόγονοί μας, και φεύγοντας πήραν μαζί τους ό,τι πολυτιμότερο, τίς Εϊκόνες και τά Λείψανα τών Αγίων τους, για νά ξεκινήσουν μία καινούργια ζωή. Και αυτός ό Ναός, στόν όποϊον βρισκόμαστε, χτίστηκε, πέτρα-πέτρα, από τούς πρόσφυγες, μέσα του στεγάστηκε ή πίστη τους, έγινε τό σπίτι και τό καταφύγιο τους... Γ' αυτό, σήμερα μνημονεύουμε τά όνόματά τους, καταθέτοντας τίν ευγνωμοσύνη μας...». Ανήμερα της έορτής ό Σεβασμιώτατος λειτούργησε στήν πανηγυρίζουσα Ίερά Μονή Παναγίας Άνω Ξενιάς, πλαισιωμένος από πλειάδα Κληρικών, και πλήθος προσκυνητών. Στο τέλος της Θεϊας Λειτουργίας ό Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στήν αναγέννηση της Μονής επί Ήγουμενίας του σημερινού Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου, «πού συνεχίζεται και σήμερα, επί Νεκταρίου του Β', μέ σύνεση, επιμέλεια και πίστη, ό όποϊος συγκρότησε νέα έκλεκτά αδελφότητα. Πρόκειται για θαύμα του Θεού να άνασυχροτούνται στήν έκκοσμηκευμένη εποχή μας τά Μοναστήρια μας, πού βιώνουμε πληθωρικά στή Μητρόπολή μας». Ο κ. Ίγνάτιος ευχαρίστησε τόν Ήγούμενο για τούς κόπους και τίς θυσιές και τό ευρύτερο έργο πού επιτελεί στήν περιοχή.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ Η ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΖΩΝΗΣ

Η Κατάθεση της Αγίας Ζώνης της Ύπεραγίας Θεοτόκου τιμήθηκε και φέτος στό όμώνυμο Ίερό Παρεκκλήσιο του Έκκλησιαστικού Ξενώνος της Άλλης Μεριάς. Όπως συμβαίνει κάθε χρόνο, κατά τίν πανήγυρη έτέθη προς προσκύνηση τό τεμάχιο της Αγίας Ζώνης, πού φυλάσσεται στήν Ίερά Μονή Παναγίας κάτω Ξενιάς, τό όποϊο κόμισε ή Ήγουμένη της Μονής Γερόντισσα Νυμφοδόρα. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό χοροστάτησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, συγχοροστατούντος του Θεοφ. Έπισκόπου Όλβίας κ. Επιφανίου, παρουσία πολλών Κληρικών μας, αντιπροσωπειών Ίερών Μονών και πολλών προσκυνητών. Έψαλε δέ ό χορός τών μοναζουσών της Ίερής Μονής Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου. Τόν Θεϊο Λόγο κήρυξε ό Έπίσκοπος Όλβίας κ. Επιφάνιος, ό όποϊος αναφέρθηκε στόν διαχρονικό σύνδεσμο της Παναγίας μέ τό Έλληνικό Έθνος, τό όποϊο, καθ' όλη τίν διάρκεια του ιστορικού του βίου προστρέχει στήν Χάρη Της και έπιζητεί τίν Προστασία Της, κυρίως στίς δύσκολες στιγμές τών μεγάλων άγώνων της ιστορίας. Τόνισε, μάλιστα, ότι ό σύνδεσμος αυτός παραμένει άδιατάρακτος, παρά τίς λυσσαλέες προσπάθειες τών σύγχρονων άποδομητών της ιστορίας να τόν άποδομήσουν και άπαξιώσουν. Στο τέλος του Έσπερινού ό Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τούς προσκυνητές για τίν πληθωρική παρουσία τους, τόν Θεοφιλέστατο, καθώς και τούς Κληρικούς, οί όποϊοι τόν πλαισίωσαν, πού άποτελούν, όπως παρατήρησε, στενούς και έμπιστους συνεργάτες, πολύτιμα στελέχη στό ποικίλο έργο της Τοπικής μας Έκκλησίας. Ακολούθησε Ίερά Άγρυπνία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου, κατά τίν όποία έψαλε χορός Ίεροψαλτών, υπό τί διεύθυνση του Πρωτοψάλτου του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου Βόλου κ. Αποστόλου Άντωνίου.

ΠΑΝΔΗΜΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ

Τήν Έφορο και Προστάτιδα Παναγία Ξενιά γιόρτασε ή Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος, επί τη Άποδόσει της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (23/8), κατά τίν όποία πανηγυρίζει ή όμώνυμη γυναικεία Μονή της έπαρχίας Άλμυρού. Η πανήγυρις, κατά τίν παράδοση, τελέστηκε στόν υπαίθριο χώρο της υπό άνακαίνιση παλαιόφτου και ιστορικής Ίερής Μονής Ξενιάς, προεξάρχοντος και ιερουργούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου, τόν όποϊο πλαισίωσε πλήθος Κληρικών μας. Στο Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό, στόν όποϊο εψάλλησαν και τά Έγκώμια της Παναγίας, παρέστη πλήθος προσκυνητών από όλη τί Θεσσαλία. Στο κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «ό έορτασμός τών Άγίων, πόσο μάλλον της Παναγίας, είναι μία στιγμή αιώνιότητας, γιατί ή κοινωνία μαζί της συνιστά πρόγευση του Παραδείσου. Η Παναγία είναι ή φιλόστοργη Μάνα μας, πού όλοι έχουμε ανάγκη. Είναι Αὐτή πού άγκαλιάζει όλο τόν κόσμο, είναι ή Μάνα του πόνου, πού γεύτηκε κάτω από τόν Σταυρό του Υιού Της. Είναι ή Μάνα της χαράς, πού παρέτεινε

τήν χαρά στόν γάμο της Κανᾶ. Είναι Αὐτή πού προστατεύει τίν κάθε μάνα, τό κάθε όρφανο παιδί. Είναι ή δική μας Παναγιά. Γ' αυτό, ως προσευκηθούμε σήμερα για όλο τόν κόσμο, πού υποφέρει από τόν πόνο, τόν πόλεμο, τί φτώχεια. Άς Τήν παρακαλέσουμε άπόψε να κάνει σ' όλους τό θαύμα, να ένώσει, να γαληνέψει, να σώσει, να λυτρώσει, να θεραπεύσει. Η προσευχή μας δίνει πολύ μεγάλη δύναμη στήν Παναγία μας...». Ο κ. Ίγνάτιος συνεχάρη τόν λαό μας για τί πληθωρική παρουσία του, μετά τί δοκιμασία της πανδημίας και αναφέρθηκε στόν άγώνα για τίν άποκατάσταση της παλαιάς Μονής, ή όποία, σταδιακά, επανέρχεται στό αρχικό της κάλλος. Ευχαρίστησε τόν λαό μας για τί βοήθεια πού προσφέρει στή άνοικοδόμηση της Μονής, τί στιγμή πού ουδεμία έπίδοση ή Κρατική βοήθεια υπάρχει. Ανήμερα της έορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου, παρουσία μεγάλου πλήθους προσκυνητών. Τόν Θεϊο Λόγο κήρυξε ό Πρωτοσύγκελλος της Ίερής Μητροπόλεως Άρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης. Στο τέλος της Θεϊας Λειτουργίας, ό Σεβασμιώτατος έπαίνεσε τό έργο της Άδελφότητας, ή όποία, μέ έπικεφαλής τί Γερόντισσα Νυμφοδόρα, «προσφέρει τά μέγιστα στόν λαό της περιοχής, αλλά και στά πλήθη τών προσκυνητών από τίν Ελλάδα και τό έξωτερικό».

Η ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΡΙΞΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Μεγάλη ποσότητα τροφίμων προσέφερε στην Τοπική μας Έκκλησία η Ίερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου Ἁγίου Ὁρους γιὰ τὴ λειτουργία τῆς κατασκίνωσης στὸν Ἅγιο Λαυρέντιο Πηλίου, ὅπου, κατὰ τὸ φετινὸ Καλοκαίρι, φιλοξενήθηκαν ἑκατοντάδες παιδιά. Εἶναι ἡ πολλοστὴ φορά πού Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, Γέροντας Ἐφραίμ Βατοπαιδινός, ἔρχεται ἀρωγὸς στὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ στηρίζει πολλαπλῶς τὴ δράση τῆς σέ ποικίλους τομεῖς, προσφέροντας πολυτίμη βοήθεια σέ δύσκολους καιρούς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος εὐγνωμόνως καὶ δημοσίως εὐχαριστεῖ τὸν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου γιὰ τὴν ποικίλη ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ μέριμνά του στὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία, οἱ καρποὶ τῆς ὁποίας εἶναι θεοφιλεῖς καὶ εὐλογημένοι.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΟΜΗΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τὴν Ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου τίμησε καὶ φέτος ἱεροπρεπῶς ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία πανηγύρισαν τέσσερις ἀπὸ τὶς γυναικεῖες Ἱερές Μονές καὶ πολλοὶ Ναοὶ τῆς ἐπαρχίας μας. Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάτησε, κατὰ τὸν Μέγα Πανηγυρικὸ Ἑσπερινό, στὴν Ἱερά Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἁγίας, ὅπου τὸν πλαισίωσαν Κληρικοὶ τῆς ἐκεῖ ἐπαρχίας καὶ πλῆθος προσκυνητῶν. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι ὁ Πρόδρομος «ὑπῆρξε καὶ εἶναι τὸ πρότυπο τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν, διακριθεὶς γιὰ τὴ μοναδικὴ ἀπλότητα καὶ ταπεινότητά του καὶ τὴ διακήρυξη τῆς ἀλήθειας. Καὶ σήμερα ὁ Μοναχισμὸς στὸν τόπο μας ἔχει μίαν Προδρομικὴ ἀποστολή, ἀφοῦ, ὅταν βιώνεται ὀρθά, δείχνει σέ ὅλους μας τί σημαίνει καθαρότητα καὶ ἀφιέρωση. Ὁ Μοναχισμὸς εἶναι πρότυπο λιτότητας καὶ αὐτάρκειας καὶ γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ ζωή. Δέν ὑπάρχει κάτι ἀνώτερο ἀπὸ τὴν ὑπέρβαση τοῦ «ἐγώ» καὶ τὴ βίωση τῆς ἐνότητας, μάλιστα, στὴ δύσκολη ἐποχὴ μας, ὅπου πρέπει νὰ μάθουμε τί εἶναι τὸ ἀναγκαῖο καὶ περιττό. Ὁ ὑπερκαταναλωτισμὸς μᾶς ὁδήγησε

σέ τραγικὰ ἀδιέξοδα, ἐνῶ ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν οὐσία, γιὰ νὰ συγκροτήσουμε μίαν κοινωνία ἐνότητας, δικαιοσύνης καὶ ἀλήθειας. Ὁ Πρόδρομος καυτήρισε τὴ διαφθορά, πού δυστυχῶς, παρατηρεῖται καὶ στὴν ἐποχὴ μας. Ὅμως, ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ὁρθόδοξη πίστη μας, μέ τὴν ὁποία δίνουμε μαρτυρία ἀντίστασης στὴ διαφθορά, στὴν ὑπερκατανάλωση καὶ σέ ὅ,τι ἐπιχειρεῖ νὰ μᾶς δικάσει. Ὅσο κι ἂν περισσεύει ἡ ἁμαρτία, περισσεύει ἡ Χάρις, γεγονός πού βιώνουμε πληθωρικὰ στὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία. Ἀπόδειξη, ἡ ἀναγέννηση τῶν Μονῶν στὸν τόπο μας, πού γίνεται λόγος ἐλπίδας γιὰ ὅλους. Γι' αὐτὸ, πρέπει οἱ Μοναχοὶ μας νὰ συνεχίζουν νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ζωῆς, προσευχῆς καὶ ἀπλότητας». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος λειτουργῆσε στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Συκῆς, παρουσία πλήθους προσκυνητῶν.

Βιβλιοπαρουσίαση

Συλλογικός Τόμος

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΣΕΙΣ

«Μπορῶ καὶ χωρὶς»

Πρόλογος Ἡλία Λιαμῆ

Σελ. 448, Ἐκδόσεις «Ἀρχονταρῖκι»

Εἴκοσι ἑννέα (29) εἰδικοί ἐπιστήμονες συνομιλοῦν μέ τὸν ἀναγνώστη γιὰ τοὺς νέους τυράννους τῆς ἐποχῆς μας, οἱ ὁποῖοι πρῶτα μᾶς κολακεύουν, μετὰ μᾶς τάζουν ἀνέξοδη χαρὰ καὶ στὸ τέλος μᾶς στεροῦνε, μέρα μέρα, τὴ ζωὴ.

Τζόγος, internet, facebook, ἀλκοόλ, selfie, τοιγάρο, εὐκόλη εὐτυχία, οὐσίες, ἐμμονές, ψυχικὲς ἀναπηρίες, τοξικὲς σχέσεις...

Τὸ βιβλίό μᾶς καλεῖ σέ μίαν λυτρωτικὴ ἐπανάσταση ἐναντία στὴν φτῆνια τῶν παθῶν μας, στὴν ἀνάγκη νὰ βροῦμε χαρὰ στὸ «μαζί» τῆς ἀγάπης, σέ μίαν ζωὴ χωρὶς τυράννους καὶ ἀλυσίδες.

Νὰ διψάσουμε τὴν ἀληθινὴ ζωὴ καὶ νὰ ζυγνήσουμε μέσα μας κρυμμένες δυνάμεις γιὰ νὰ τὴν κερδίσουμε!

Στὸν Συλλογικὸ αὐτὸν Τόμο συμμετέχουν (κατ' ἀλφαβητικὴ σειρά):

- ΝΕΚΤΑΡΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ, Ψυχολόγος-Συστημικὴ Θεραπεύτρια
- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΑΒΑΝΗ, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπεύτρια
- π. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ, Ἐφημ. Ἱ.Ν. Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ Θηβῶν
- ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπευτὴς
- ἸΓΝΑΤΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Μητροπολίτης Δημητριάδος & Ἄλμυροῦ
- π. ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΓΙΑΓΚΟΥ, Ὑπεύθυνος Νεότητας Ἱ.Μ. Θεσσαλονίκης
- ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπευτὴς
- ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ψυχολόγος
- ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ, Ψυχολόγος-Συγγραφέας
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΖΩΤΑ, Ψυχολόγος
- π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΡΜΟΣ, Παιδοψυχίατρος-Ἐπ. Καθηγητὴς
- (†) ΠΑΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης
- ΦΑΙΔΩΝ ΚΑΛΟΤΕΡΑΚΗΣ, Ὑπεύθυνος τοῦ ΚΕΘΕΑ ΙΘΑΚΗ
- π. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΝΙΑΣ, Ὑπεύθυνος Σχολῆς Γονέων Ἱ.Μ. Ρόδου
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗΣ, Ἐκπαιδευτικὸς-Συγγραφέας
- ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΝΗ, Κλινικὴ Διαιτολόγος-Διατροφολόγος
- ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπεύτρια
- ΔΗΜΗΤΡΗΣΚΟΥΚΗΣ, Παιδοψυχολόγος-Ψυχοθεραπευτὴς
- ΗΛΙΑΣ ΛΙΑΜΗΣ, Δρ Θεολογίας-Συγγραφέας
- ΝΙΚΟΛΑΣ ΛΙΑΜΗΣ, Ἐκπαιδευτικὸς-Μουσικὸς Παραγωγὸς
- π. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Χειρουργικῆς
- ΑΘΗΝΑ ΛΙΝΟΥ, Καθηγήτρια Ἐπιδημιολογίας
- π. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΟΥΡΤΖΑΝΟΣ, Ἐκπαιδευτικὸς
- π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (ΛΙΒΥΟΣ)
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ, Ψυχολόγος-Συστημικὴ Ψυχοθεραπεύτρια
- ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπευτὴς
- ΚΙΚΗ ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗ, Ἐκπαιδευτικὸς-Συγγραφέας-Σύμβουλος Οἰκογένειας
- ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΝΤΑΣ, Νομικὸς
- ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΧΑΤΖΗΝΕΟΦΥΤΟΥ, Ἐπιθεωρήτρια Φιλολογικῶν Μαθημάτων

Τὸ βιβλίό κυκλοφορεῖ ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ» σέ ὅλα τὰ χριστιανικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ».

«Χάρη στίς ικανότητες καί τούς όραματισμούς σας, τά σχολεία θά γίνουν ξανά όάσεις χαράς καί έπιτυχιών»

Αγαπητοί μου εκπαιδευτικοί, Βρισκόμαστε ξανά μπροστά σέ μία νέα σχολική χρονιά. Οί δυσκολίες τών τελευταίων χρόνων δέν μās έχουν εγκαταλείψει όριστικά. Αντίθετα, οί εξελίξεις στήν ήπειρό μας απαιτούν ακόμη μεγαλύτερη εγρήγορση καί όμοψυχία. Έχουμε όμως βάσιμες ελπίδες πώς τά σχολεία μας, από φέτος, θά αρχίσουν νά ξαναβρίσκουν σταδιακά τούς ρυθμούς πού είχαν πριν τήν μεγάλη δοκιμασία τού κορωνοϊού.

Γνωρίζω καλά πώς τό δύσκολο έργο τής επιστροφής σέ μία όμαλή σχολική ζωή τό επώμιζεστε εσείς, οί εκπαιδευτικοί όλων τών βαθμίδων. Έσείς είστε αυτοί πού αναλαμβάνετε νά επανεκκινήσετε, όχι μόνον τήν εκπαιδευτική διαδικασία αλλά καί όλες τές άλλες λειτουργίες τής σχολικής ζωής, οί όποιες επηρεάστηκαν καταλυτικά από τές πρωτόγνωρες δυσκολίες πού βίωσε όλόκληρη ή ελληνική κοινωνία κατά τό πρόσφατο παρελθόν. Κυρίως όμως καλείστε νά έπουλώσετε πληγές στίς ψυχές τών παιδιών μας, τά όποια, γιά πάνω από δύο χρόνια, βίωσαν δυσκολίες δυσβάστακτες, τόσο γιά τές αντοχές τους, όσο καί γιά τές αντοχές τών γονέων τους.

Έχουμε ανάγκη τόν δυναμισμό καί τήν αισιοδοξία τής νέας γενιάς, αλλά καί εκείνη έχει ανάγκη τή δική μας ενθάρρυνση καί συμπαράσταση. Τό μέλλον πού πλησιάζει ταχύτατα απαιτεί από τούς νέους μας ύψηλή κατάρτιση καί πολλαπλές δεξιότητες. Κυρίως όμως απαιτεί τή διαμόρφωση συγκροτημένων προσωπικοτήτων καί ανάπτυξη ψυχικών καί πνευματικών αντίστασεων απέναντι στίς πολλαπλές δυνάμεις αλλοτρίωσης πού караδοκοούν. Γιά τούς λόγους αυτούς, τό ελληνικό σχολείο αποτελεί -όπως πάντα αποτελούσε- τή μεγάλη έλπίδα τής ελληνικής κοινωνίας. Αυτή ή πραγματικότητα καθιστά τόν ρόλο σας καίριο καί μεγαλειώδη.

Γνωρίζουμε όλοι πώς οί δυσκολίες τών τελευταίων έτων έχουν αύξησει δραματικά τήν απομόνωση καί τήν αποξένωση ιδιαίτερα μεταξύ τών νέων. Γνωρίζουμε επίσης πώς ή άμνηνία καί ή σύγχυση εξαιτίας τών ραγδαίων εξελίξεων, ιδιαίτερα στόν τομέα τής υγείας, κλόμισαν τήν έμπιστοσύνη μεταξύ τών συμπατριωτών μας καί έσπειραν τήν καχυποψία. Τά παιδιά μας δέν ήταν δυνατόν νά παραμείνουν ανεπηρέαστα από τήν περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Αντίθετα, συχνά επιβαρύνθηκαν περισσότερο από εμάς τούς ενήλικες, εξαιτίας τής ψυχοσύνθεσης τής ήλικίας τους. Θεωρώ λοιπόν πώς, σέ κάθε κοινωνική δραστηριότητα καί ιδιαίτερα στό σχολείο, πρέπει νά αποκατασταθεί καί διαρκώς νά βελτιώνεται τό κλίμα έμπιστοσύνης. Οί δυσκολίες, όσο μεγάλες κι αν είναι, αντιμετωπίζονται αποτελεσματικότερα από μία κοινωνία πού χαρακτηρίζεται από υγιείς ανθρώπινες σχέσεις. Καί στόν τομέα αυτό ό ρόλος σας αλλά καί τό ζωντανό παράδειγμα πού θά προσφέρετε στά παιδιά θά αποβοούν καθοριστικά γιά

τήν ψυχική υγεία καί τήν ίσορροπία τής σχολικής κοινότητας.

Στό έργο σας γιά τή δημιουργία ενός σχολείου πού θά σπριζέται στήν ένσυναίσθηση καί στήν αλληλεγγύη, αλλά καί στήν πολύπλευρη ανάπτυξη τών παιδιών μας, θά ήθελα νά σας διαβεβαιώσω πώς θά βρείτε τήν Τοπική μας Έκκλησία συμπαράστατη καί άρωγό σας.

Γνωρίζετε πώς, κατά τήν πρόσφατη περίοδο, υπήρξε διαρκής καί μεθοδική συνεργασία μεταξύ τής Έκκλησίας καί τού Συλλόγου τών Καθηγητών πολλών Σχολείων, προκειμένου νά αντιμετωπιστούν βιοτικές δυσκολίες μαθητών. Μέ τή δική σας προθυμία, οί προσπάθειες αυτές θά συνεχιστούν καί θά επεκταθούν. Πέρα όμως από τές

βιοτικές ανάγκες, ή Τοπική μας Έκκλησία προσπαθεί καί εκείνη νά ανακτήσει τούς ρυθμούς τού νεανικού καί πνευματικού τής έργου. Οί Ένοριακές τής δράσεις λειτουργούν ξανά, οί Νεανικές Συντροφίες συγκροτούνται εκ νέου καί ήδη οργανώνεται ένα σύνολο πνευματικών καί καλλιτεχνικών εκδηλώσεων πού απευθύνεται κυρίως στή νέα γενιά. Όπως εσείς, έτσι κι εγώ, έχουμε διαπιστώσει πώς οί ανάγκες τών παιδιών μας είναι πολλές καί άφορούν όχι μόνο τές επιδόσεις τους αλλά καί τές δεξιότητές τους νά σχετίζονται καί νά δημιουργούν. Άς μήν ξεχνάμε

πώς οί δύσκολες συνθήκες τής τελευταίας περιόδου κλόμισαν τές βεβαιότητες τους καί τούς δημιούργησαν ένα βαθύ αίσθημα άνασφάλειας. Η ανάγκη γιά συζήτηση καί αναζήτηση νοήματος ζωής είναι επιτακτικότερη από ποτέ.

Αυτή ή ανάγκη αποτελεί τόν τελικό στόχο κάθε Νεανικής Δράσης τής Ίεράς μας Μητροπόλεως. Γιά τόν λόγο αυτό, μέσα σέ κλίμα άμοιβαίας έμπιστοσύνης, αλληλοϋποστήριξης καί άπόλυτου σεβασμού τής ιδιαίτερης παιδαγωγικής άποστολής σχολείου καί Έκκλησίας, σας καλώ νά συσπειρωθούμε, προκειμένου τά παιδιά μας νά άντλήσουν ποικίλα εφόδια γιά τή ζωή πού τά περιμένει.

Είμαι άπολύτως βέβαιος πώς χάρη στίς ικανότητες, τούς όραματισμούς καί τό μεράκι σας, τά σχολεία μας θά γίνουν ξανά όάσεις χαράς, δημιουργίας καί έπιτυχιών. Ός Έπίσκοπος τής Τοπικής μας Έκκλησίας, καταθέτω τές προσωπικές μου δυνάμεις γιά κάθε ενέργεια καί πρωτοβουλία συνεργασίας, προκειμένου νά ύψώσουμε τείχος ένότητας, ελπίδας καί αισιοδοξίας στους δίσεκτους καιρούς μας. Στό έργο αυτό, όλόψυχα σας καλώ νά συμπορευτούμε. •

Μέ τές θερμότερες ευχές μου γιά μία εύλογη καί δημιουργική σχολική χρονιά,

Μετά πατρικών ευχών καί αγάπης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

